

Semeks: angstpsychose in Leuven!

p. 3

[X]: Retro- en sms-taal bij jongeren

p. 6

Alfa en Politika: preses en kringcoördinator

p. 7

EREDOCTORATEN LEIDEN TOT KONTROVERSE

Prins Filip doet niet mee aan eksamens

De lijst van nieuwe doctoraten honoris causae is bekend. Dit jaar ligt de nadruk op de maatschappelijke verdienste van de laureaten. Niet iedereen is echter tevreden met de 'politisering' van de eredoctoraten.

Bouwen aan de wereldvrede, aandacht voor de rol van het gezin, streven naar internationale solidariteit... Je herkent hier ongetwijfeld de hertog van Brabant, beter bekend als Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Filip van België. Eenenvestig jaar na zijn vader, toen nog prins Albert, mag de kroonprins zich vanaf 4 februari 2002 eredoctor van de KU Leuven noemen. Volgens rector Oosterlinck is dit een logische stap, omdat het koningshuis en de Leuvense universiteit al lang een gemeenschappelijke traditie hebben.

SCHAMPER

Toch ontlokte het nieuws enige schampere reacties in de universiteit. Kan men nu al eredoctor worden door louter 'vaginaal toeval'? Men vreest dat het Patroonsfeest zal worden herleid tot een *public relations*-stunt. Niemand wil zich echter openlijk verzetten tegen het eredoctoraat, aangezien de beslissing reeds op het hoogste nivo is genomen met medewerking van alle dekanen én de studentenvertegenwoordigers.

Bij de andere eredoctores valt vooral de naam van Carla del Ponte op. Zij is de openbaar aanklaagster in het Internationaal Joegoslavië-tribunaal in Den Haag en is daar onder meer verantwoordelijk voor de zaak tegen Servisch ex-president Milosevic. Verder wordt John Browne, trouwens ook van adellijken bloede, in de bloemetjes gezet. Als topman van petroleumbedrijf BP wordt hij onder meer geëerd voor zijn 'ekologisch bewustzijn'. Een natuurgebied in Alaska wordt binnenkort wel omgetoverd in een nieuw olieveld. Als nobele onbekende zal Domenico Lenarduzzi worden gehuldigd voor zijn rol bij de harmonisering van het Europese hoger onderwijs. Met de internationale ambities van de academische overheid in het achterhoofd, is dit dus geen verrassing.

LEYSEN

De eredoctoraten voor niet-wetenschappelijke verdiensten zorgden trouwens ook in het verleden voor enige discussie. In 1988 splitste de studentenbeweging zich haast in twee bij het eredoctoraat voor André Leysen, die een kollaboratieverleden heeft. En nog, in 1997, werd het eredoctoraat voor Koning Juan Carlos van Spanje gezien als een onderdeel van een Belgisch sjarme-offensief om de brokken met het

Stuk weer open!

Op 9 januari 2002 opent het Stuk, met enige vertraging, weer haar deuren in het vernieuwde Arenberggebouw. De koude semeks-winter wordt alvast verwarmd door het Semtex-muziekfestival (p. 11). Over de relatie tussen de stad Leuven en de studenten lees je dan weer alles in het middelpunt (pp. 8-9)

(foto: David Loyen)

zuiderse land te lijmen na het incident met de niet-uitlevering van het Baskisch paar Moreno-Garcia.

Verscheidene politieke studentenverenigingen, vooral uit Vlaams-nationalistische hoek, hebben reeds aangekondigd te zullen protesteren op 4 februari tegen het prinselijk eredoctoraat. De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) plant geen bijzondere acties. Misschien kan prins Filip de studenten zelf wel eens komen vertellen hoe zijn waarden dezelfde zijn als deze van de universiteit en haar deelnemers? Hij is bij deze van harte uitgenodigd.

Thomas Leys

CRISISMANAGEMENT IN LEUCA

Alma stevig onder nul

Alma zal nieuwjaar 2002 niet vieren met prijsstijgingen. Niet zozeer uit goede bedoelingen maar wel omdat een deftige begroting opstellen onmogelijk is. Bij gebrek aan betrouwbare cijfers wordt er voorlopig verder gewerkt zonder begroting. Stel dat het nu voorliggende plaatje met een geschat tekort van vijftig miljoen later toch nog rozer kleurt dan zouden voorbarige drakonische maatregelen en prijsstijgingen moeilijk ongedaan te maken zijn.

De begroting zal naar alle waarschijnlijkheid echter rood gekleurd blijven. Aan een aantal posten kan er immers niet meer gesleuteld worden. Zo schroefde de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS) de subsidies voor Alma gevoelig terug van 114 miljoen naar nog geen 106 miljoen. Door slinkende studentenaantallen zit de hele sociale sector in een besparingsscenario. Maar Alma deelde zwaarder in de klappen omdat RvS het aandeel van voeding lichtjes wou inkrimpen ten voordele van huisvesting en begeleidingsdiensten.

PREMIE

Een andere post die zorgen baart is de maaltijdenverkoop. Die vertoont al jaren een dalende evolutie. In 1993 werd er een schattingsmethode uitgedokterd door profes-

sor Van Assche die rekening hield met dalende studentenaantallen en veranderde eetgewoontes. Bij het opstellen van de begroting vorig jaar drong de studentfractie er op aan de negatieve trend om te keren. Maar de raad van beheer oordeelde dat het halen van de voorspelde curve op zich al een kentering betekende en koppelde er een personeelspremie aan vast.

Dit jaar echter werd het vooropgestelde objectief op oktober na geen enkele maand bereikt en dook de maaltijdverkoop met een zes procent onder de regressiecurve. Het enige lichtpuntje is dat de directie zich bereid toont om in te gaan op de studenteneisen van vorig jaar. Zo figureerde in de begrotingsvoorstellen van de directie een extra kracht voor onderzoek en ontwikkeling die de belabberde kwaliteit en het Alma-aanbod moet verbeteren.

De directeurswissel van afgelopen zomer is aan deze koerswijziging niet vreemd. Vorig jaar nog verliet voormalig directeur Toon Martens misnoegd de vergadering toen de studenten het voorstel opperden om een *crisismanager maaltijden* aan te stellen. Afgelopen woensdag was het de Leucavoorzitter zelf die het woord crisismanagement in de mond nam. Alleen een lijstje met de meest dringende beslissingen ligt volgende raad van beheer ter goedkeuring voor. In afwachting van uitgevloide cijfers zal men immers volgend jaar ingaan zonder begroting.

vervolg op pagina 3

WESTERRECHT

Iedere week volgt Veto de dolkomische avonturen van rector André Westerrecht, de 'chief executive officer' van een universitaire onderneming met een Europese missie. Deze week: kerstfeest op het rectoraat.

(Rector Westerrecht en zijn sekretaresse likken postzegels en omslagen, naast een gigantische berg kerstkaarten.)

André Westerrecht: «Wacht, deze kaart wil ik zelf invullen: 'Voor Uw onbetwistbare rol bij het verdrijven van de Taliban uit Afghanistan, voor Uw tomeloze inzet bij het verzekeren van de veiligheid van de euro-geldtransporten, voor Uw persoonlijke interventies om het einde van de Volksunie te bespoedigen, Monseigneur, een zalig kerstfeest van Uw eeuwig en nederige dienaar, André W.' Ok, sturen naar het koninklijk paleis te Brussel. En 't is te hopen dat ze mij nu niet vergeten bij de Nationale Feestdag volgend jaar!»

Jeannine: «Dan beginnen we nu met het ZAP.»

Westerrecht: (zucht) «Even nadenken: 'Wij wensen u het allerbeste voor u en uw...' Jeannine, geef mij nog eens de politiek-korrekte formulering.»

Jeannine: «Natuurlijk, mijnheer de rector. (schraapt de keel) Echtgenoot, echtgenote, partner, lat-relatie, samenwoner, levensgezel, levensgezellin, houder van een samenlevingskontraat, helft van uw trouwboek, lesbische liefdesvriendin, blindegeleide hond, mantelverzorger, mantelverzorgster...»

Westerrecht: (onderbreekt) «Het is al goed. Vergeet zeker het kado'tje niet! Ik heb dit jaar iets geweldigs bedacht. Iedereen krijgt een euro-minikit, met 14,25 euro. En hoeveel is dat in Belgische frank, Jeannine?»

Jeannine: «575 frank! Verdorie, u bent geniaal.»

Westerrecht: «Ach, 't is een gave. En zorg dat die fles whisky bij Marc Luwel geraakt. Dat had ik hem nog tegoed.»

(Roger Kippensoep, Frans Wolfertyn en Dirk Van Geven-en-Nemen, respectievelijk koördinator voor onderzoek, onderwijs en studentenbeleid, betreden het bureau van de rector.)

Westerrecht: «Ah, de drie wijze koördi-

natoren zijn gearriveerd voor de foto met de kerstallegorie. Wat hebben jullie meegebracht?»

Frans Wolfertyn: «Wierook! Daarmee gaan we de studentenvertegenwoordigers bedwelmen wanneer semeks volledig uit de hand loopt.» (instemmend geknik van de rector)

Dirk Van Geven-en-Nemen: «Mirre! Daarmee gaan we de gaten opvullen in de begroting van de sociale voorzieningen!» (nog meer instemmend geknik van de rector)

Roger Kippensoep: «Goud! Daarmee gaan we de niet zo lukratieve spin-offs ondersteunen!» (bulderlach van de rector, terwijl ook andere leden van het Gemeenschappelijk Bureau verschijnen)

Vic Beterseels: (kijkt een beetje rond) «Verwennen speelt de os, Lamme-Gouche speelt de ezel. Waar moet ik dan staan?»

Westerrecht: «Sorry, Beterseels, voor u is er geen plaats meer op de Gebu-foto.

Misschien volgend jaar! (Beterseels druipt af) Ah, wat een geweldige periode is dit toch. Kerstmis is echt een traditie die we in ere moeten houden. Als ik me niet vergis bestaat onze universiteit al even lang.»

Verwennen: «We missen nog een Maria!»

Van Geven-en-Nemen: «Ja, André, uw gelijke kansenbeleid is weer een succes gebleken. De enige vrouw in de Akademische Raad is trouwens de ombuds-man, dus die kunnen we ook al niet nemen.»

Westerrecht: «Dan doen we het maar zonder Maria! Ik wil trouwens even iets zeggen. Vrienden, dit jaar heb ik op negen maanden tijd een fantastische associatie gebaard. Maar een van mijn dertien dekanen zal mij volgend jaar verraden, ik voel het. Nog voor er drie nieuwe versies van het dekreet op mijn bureau zullen belanden! Maar het zal niet lukken: deze Valk gaat niet op! (hoort de tonen van de Brabançonne op de achtergrond)

Nu iedereen zwijgen! De Koning gaat beginnen met zijn toespraak. Ludo Aprilvis, goed opletten, ik wil daar minstens drie keer uit siteren tijdens mijn toespraak in februari! En trek die foto nu maar, Steven.»

Steven Robs: «Ja, mijnheer de rector!»

Loes Mathijs

Alle gelijkenissen met bestaande personen of gebeurtenissen zijn louter toevallig. Rector Westerrecht geniet de volgende weken van een welverdiende vakantie aan een Europese eliteuniversiteit. In het geweldige tweede semester wil de redder van de academische kwaliteit in Vlaanderen graag ingaan op elektronische vragen van zijn universitaire schaaapjes. Voor

alles wat u altijd al had willen weten van wat er achter de schermen van deze oudste instelling van het land gebeurt, richt u via mail tot zijn persoonlijke 'management assistant':

loes_mathijs@hotmail.com

Diskretie verzekerd! Westerrecht heeft alvast beloofd in zijn drukke agenda tijd te maken voor wat rechtstreekse feedback met de lezers...

LEZERSBRIEVEN

Doctoraat Honoris Causa

Op 4 februari zullen de eredoctoraten van de Leuvense universiteit worden uitgereikt. Een van de gelauwerden is Flipke, onze kroonpretendent (sic!). Normaal gezien worden eredoctoraten uitgereikt aan personen die belangrijk wetenschappelijk werk hebben afgeleverd. Maar hier wordt steeds meer van afgeweken. Ook personen die maatschappelijk belangrijke dingen hebben gedaan, kunnen tegenwoordig azen op een eredoctoraat. Zo zullen op 4 februari drie van de vier gelauwerden een eredoctoraat ontvangen omwille van hun maatschappelijke rol en niet om wetenschappelijke verdiensten.

En ja hoor, onze Flip heeft ook belangrijke dingen gedaan. Met het eredoctoraat wil de universiteit het belang onderstrepen van de waarden die de kroonprins belichaamt. Zo zet hij zich actief in voor de bevordering van wereldvrede, hecht hij in ons land groot belang aan samenwerking tussen de gemeenschappen, de rol van het gezin, nationale en internationale solidariteit. Om de relaties tussen gemeenschappen te verbeteren steunt hij uitwisselingsprogramma's in onderwijs en media en in sociale organisaties.

Allemaal zever natuurlijk. De universiteit neemt met het uitreiken van dit eredoctoraat gewoon een politieke stelling in. Enerzijds zegt ze hiermee haar steun toe aan de Belgische staat en anderzijds aan het koningshuis. Iedere rechtgeaarde Vlaming en/of republikein zou dit ten stelligste moeten afkeuren. Laat België barsten en het koningshuis erbij!

Maarten van Dael, tweede kandidatuur Sociale Wetenschappen

Oma

Ik heb me net door een pak 'en vrac' aangekomen Veto's geworsteld. Misschien doet het jullie plezier, en geeft het een beetje moed om op de ingeslagen weg verder te gaan, dat een buitenstaander toch een groot deel van de artikels meer dan het lezen waard vindt.

Sinds 1990 verblijft er ongeveer continu een van mijn kinderen aan de KU Leuven zodat ik geïnteresseerd blijf in het reilen en zeilen van de studentenpopulatie, via onder andere Veto. Ik zou zeggen doe voort zoals jullie bezig zijn.

Met geïnteresseerde groeten van een inmiddels al oma zijnde lezeres.

Marleen Van Dam

“KU Leuven blijft pornofiel”

Men hoeft zich voorlopig nog geen zorgen te maken over de teloorgang van de kristelijke waarden. Zeker niet in Leuven, want de 'Behoorlijke Jongeren' hebben zich tot doel gesteld inbreuken op de kristelijke moraal grondig aan de kaak te stellen. "Wij waken waar anderen verzaken!" luidt het strijdvaardig. Wie deze 'Behoorlijke Jongeren' zijn, is echter voor iedereen een raadsel.

De akties van de 'Behoorlijke Jongeren' beperken zich immers tot het rondsturen van anonieme e-mails. Vorig academiejaar zorgden de 'Behoorlijke Jongeren' voor het eerst voor opschudding. Kop van jut was toen een kunstwerk dat in het kader van de Ithaka-tentoonstelling geëksposeerd zou worden in de universiteitshallen. Het betrof hier de zogenaamde porno-locker van de kunstenares Elina Kellerman. Een anonieme mail van de 'Behoorlijke Jongeren' zorgde er toen voor dat rector Oosterlinck aan de vooravond van de opening van Ithaka in allerijl besliste dat het werk niet in een universitair gebouw mocht worden tentoongesteld. Deze beslissing zorgde voor hevige discussies waarin de term 'sensuur' niet van de lucht was.

Vorige week lieten de 'Behoorlijke Jongeren' weer van zich horen. Deze keer namen ze de cartoon bij het Sinterklaas-interview in Veto 11 op de korrel. Volgens het — wederom anonieme — persbericht, getiteld 'KU Leuven blijft pornofiel', ging het hier

om "een obscene prent, die op walgelijk pornografische manier een sinterklaasfiguur een kleutermeisje op meer dan aanstootgevend manier verkracht en verminkt." Aangezien Veto door de KU Leuven wordt

gesubsidieerd, vroegen de 'Behoorlijke Jongeren' aan de rector de verspreiding van het gewraakte nummer te verbieden.

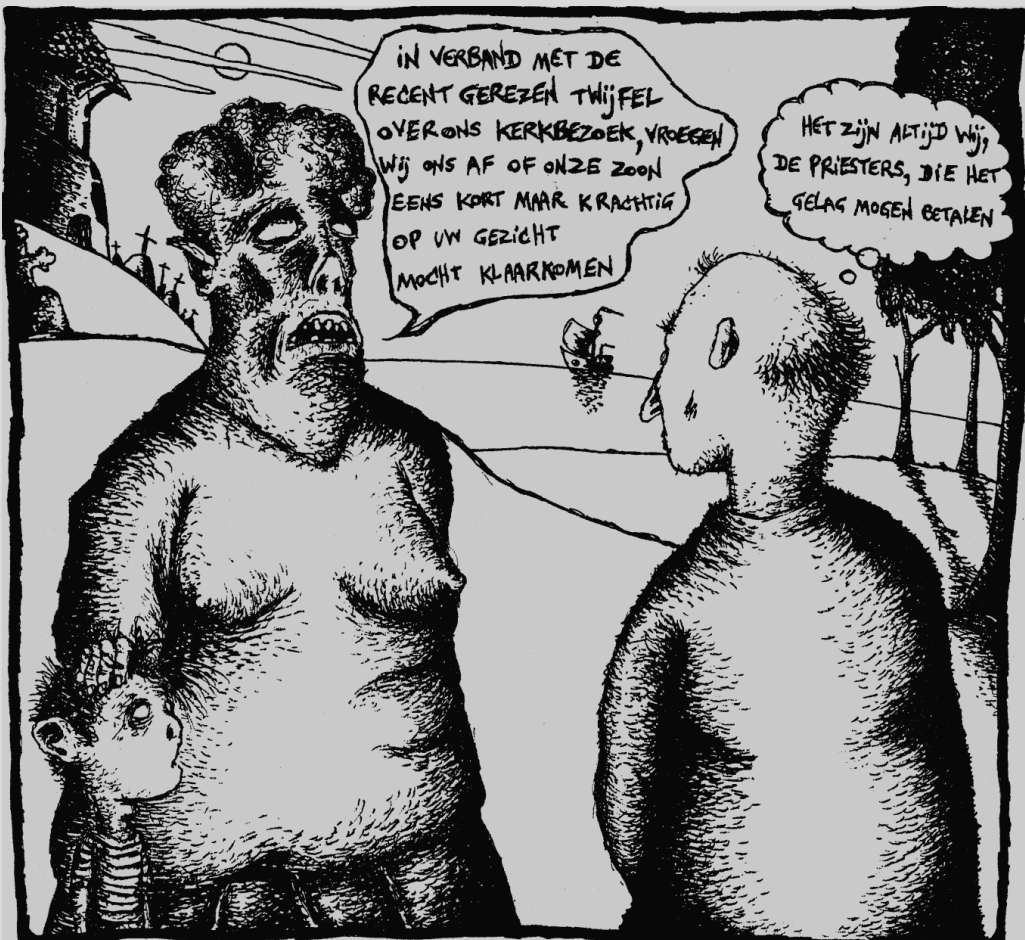
Het persbericht werd verstuurd naar alle beleidsvoerders en 'vooraanstaande'

professoren van onze universiteit, Vlaams Blok-professor Luc Lamine inkluis, en naar alle CD&V-parlementsliden. Helaas voor de 'Behoorlijke Jongeren' was hun timing niet zo goed: op het moment dat het persbericht werd verspreid, lag het volgende nummer van Veto al in de bakken en was het 'kwaad' dus in feite al geschied. Los hiervan zijn toch enkele bedenkingen te maken bij de werkwijze van de 'Behoorlijke Jongeren'. Niets is gemakkelijker dan via anonieme mails anderen aan te vallen. Reeds vorig jaar probeerde de Veto-redactie in contact te komen met de individuen — of het individu? — die schuilgaat achter de 'Behoorlijke Jongeren'. De redactie staat open voor kritiek op haar redactionele lijn, zelfs als het gaat om negatieve kritiek. Dit vereist echter wel dat beide partijen met open vizier in discussie willen treden. Anonieme, kombattieve e-mails rondsturen om anderen — in casu Veto — in een negatief daglicht te plaatsen, is echter een meer dan bedenkelijke strategie. Ook deze keer lieten de 'Behoorlijke Jongeren' na te antwoorden op ons vriendelijke verzoek om een open debat. Zelfs aan een katholieke universiteit ligt het blijkbaar moeilijk om nog openlijk de kristelijke waarden te verdedigen...

(tv)

cartoon: Jan Op De Beeck

Wie de 'Behoorlijke Jongeren' wil contacteren, kan een mail sturen naar christelijke_actie@hotmail.com. Antwoord is niet gegarandeerd.

Eksamens terwijl het sneeuwt

Voor het eerst maken alle studenten van de KU Leuven kennis met semestereksamens. Voor velen voelt het nog onwennig, maar wie zich goed informeert, kan rampen voorkomen.

Om alle verwarring de wereld uit te helpen: deelname aan de semestereksamens is verplicht. De resultaten van deze examenperiode zijn definitief. Herkansing tijdens de 'tweede zit' is pas mogelijk in september, die nu — een beetje verwarrend — de derde examenperiode heet. Slechts in een paar zeer uitzonderlijke gevallen, bijvoorbeeld voor studenten in het laatste jaar, is uitstel tot juni voorzien, maar dit werd reeds veel vroeger meegedeeld. Soms worden ook deel-examens georganiseerd voor jaarvakken. Het algemeen principe blijft echter dat er voor alle vakken van het eerste semester een examen is voorzien. Op dit ogenblik zijn trouwens alle examenregelingen bekend. Mocht dit niet het geval zijn, laat de studentenvertegenwoordigers onmiddellijk protest aantekenen.

WINTERVAKANTIE

De nieuwe jaarindeling zal pas nu doordringen. Na de kerstvakantie volgen twee weken blok, wat samen dus vier 'vrije' weken betekent. De eerste examenperiode vangt dan aan op 21 januari en duurt twee weken. In een aantal fakulteiten begint men echter vroeger om een iets ruimere spreiding mogelijk te maken. Na de examens volgt een lesvrije week die in de academische agenda als 'wintervakantie' wordt betiteld. Er zijn dus geen deliberaties na de eerste examenperiode. Het tweede semester, dat dus op 11 februari begint, duurt even lang als het eerste: dertien weken, weliswaar onderbroken door twee weken paasvakantie. Aan het einde van het jaar zijn de twee weken blok behouden, maar duurt de examenperiode slechts drie weken.

Het algemene examenreglement is nog steeds van toepassing. Het klinkt cliché, maar het is echt de moeite om de gele pagina's in de studiegids nog eens na te kijken. Wie zich niet zo kan vinden in al dat 'naamstrategie' kan ook naar de website van de KU Leuven surfen, waar men onder 'onderwijs' en 'beleidsinformatie' een iets toegankelijker vraag-en-antwoordtekst kan raadplegen. Ook schriftelijk kan de gratis brochure 'Eksamen-vragen' worden besteld bij de dienst Studentenvoorzieningen in de Naamsestraat 80, via telefoon (016/32.44.31) of e-mail (Jeannine.Beuselinck@dsv.kuleuven.ac.be). Eerstejaarstudenten krijgen ook een handige folder opgestuurd met meer praktische informatie over hoe men zich kan voorbereiden op de examens.

BILLIJK

De ombudsman speelt zoals bekend een sleutelrol tijdens examens. Als neutraal persoon bemiddelt hij tussen student en examinator. Zelf zaken regelen met de prof is uit den boze. De ombudsman zal zoeken naar de meest billijke oplossing in het belang van alle partijen. Hij treedt vooral op wanneer een student om zwaarwichtige redenen zoals een ernstige ziekte of overlijden van een naast familielid, een examen wenst te verplaatsen binnen dezelfde examenperiode. De ombudsman kan echter ook beslissen om een examen te verplaatsen naar de tweede examenperiode in juni. Indien een student meent onheus behandeld te zijn geweest door een examinator, kan hij ook terecht bij de ombudsman. Bij stopzetting van examens, moet ook de ombudsman zo snel mogelijk ingelicht worden.

Hoewel de invoering van de semester-examens weinig aan het reglementaire kader wijzigt, zal het zich wel laten op sociaal-psychologisch vlak. Het gevaar van het 'terrasje op de Oude Markt' is enigzins geweken; de eenzaamheid lijkt echter de nieuwe vijand te worden van de blokkende student. De feestdagen en het obligate familiebezoek

zijn misschien een welgekomen afwisseling, maar het houdt ook gevaren in wanneer de nieuwjaarskater eenmaal is opgeklaard. Wie geen afspraken met vrienden heeft gemaakt, kan terugkeren naar een kil Leuven. In tegenstelling tot vroeger zal de mogelijkheid om aan elkaar hulp te vragen bij moeilijkheden meer zelforganisatie vergen. Ook om stoom af te laten, kan een afspraak om samen te gaan eten in de Alma een goed idee zijn.

Nog nuttige tips. Mensen die gezellig thuis studeren voor de open haard met een kopje sjokolademelk in de hand, kunnen best iets vroeger dan zondag naar Leuven afreizen. De lokalenregeling wordt in vele gevallen pas later bekendgemaakt en wie vijf minuten voor het examen niet weet in welk lokaal hij aan de ultieme test wordt onderworpen, kan voor een lastige situatie komen te staan. De koude is niet meteen uitnodigend, maar een portie lichamelijke ontspanning helpt de gedachten te verzetten. Wel opletten voor verkoudheid en aanverwante kwaaltjes. Niets is lastiger dan studeren met een loopneus of niezen in het gezicht van de prof tijdens een mondeling examen. Vitamine C helpt alvast de weerbaarheid vergroten.

Voor algemeen geneeskundige of studiegerelateerde problemen kun je terecht in het Medisch centrum voor studenten: Van Dalecollege, Naamsestraat 80, 3000 Leuven. Telefonisch te bereiken op 016/32.44.20. De studentenartsen zijn beschikbaar op werkdagen van 8u30 tot 18u30 en vrijdag tot 18u, na afspraak. Er is een vrij spreekuur van 12u tot 14u en van 17u tot 18u30, niet op vrijdagavond. Ook 's avonds en 's nachts is er — voor dringende gevallen — een studentenarts telefonisch bereikbaar. Gedurende de examenperiode is er bovendien raadpleging op zaterdagvoormiddag (data en uren ad valvas) en blijft de telefonische permanentie gedurende het hele weekend gegarandeerd.

DRAMA

Wat gebeurt er na de examens? De punten worden binnen de drie weken na het einde van de examenperiode meegedeeld. In principe dus voor 24 februari 2002. De resultaten worden op naam van de student per post naar het thuisadres opgestuurd. Het kan dus geen kwaad om je ouders nog eens in te lichten dat er zoiets bestaat als een briefgeheim in België. De mogelijkheid wordt nog onderzocht om voor eerstejaarstudenten de resultaten eerst te bespreken met een monitor. Zo worden al te grote huiselijke drama's vermeden. Het is echter nog niet zeker of dit alle fakulteiten zal gebeuren. Dit aspect hadden de geniale onderwijsbeleidsmakers van onze universiteit blijkbaar over het hoofd gezien.

Niemand durft nu al voorspellingen te maken of het meedelen van resultaten een

negatieve weerslag zal hebben. Een aantal studenten zal al in februari weten dat een wereldreis tijdens de grote vakantie er niet meer inzit. Hier zullen alle actoren hun verantwoordelijkheid opnemen. De student zelf moet zijn resultaten op een korrekte manier interpreteren. De deliberatiecriteria, dit zijn niet-bindende richtsnoeren voor de examencommissie die aangeven hoe 'buispunten' worden gecompenseerd, moeten openbaar worden gemaakt.

Studenten houden best ook de overdrachtenregeling binnen het academiejaar in het achterhoofd. Iedere twaalf op twintig gaat mee naar september. Ook tien en elfven kunnen worden overgedragen, maar dan moet de student wel slagen voor de helft van de vakken of minstens vijftig procent halen. Doorzetten en de moed niet laten zakken, is dus de boodschap. In de eerste kandidatuur is bijzondere begeleiding wellicht nodig. Is het immers verantwoord om met desastreuze januari-resultaten toch nog een tweede semester aan te vatten? Voorlopig is hier nog niet veel over nagedacht — het moest allemaal snel gaan, weet je wel —, maar het is wel zo dat de bestaande faciliteiten van studieadvies en heroriëntering wellicht aktiever zullen gebruikt worden dan vroeger bij proefexamens.

Met vijfduizend kwamen de studenten vorig academiejaar op straat tegen de versnelde invoering van semestereksamens. De Akademische Raad had deze doorgedrukt, tegen het advies van de Onderwijsraad in. Die had overigens zelf geen doorslaggevende onderwijskundige argumenten pro semester-examens. De gedwongen curriculumhervorming werd toen verantwoord vanuit het oogpunt van de 'onderwijsvernieuwing', maar intussen is het duidelijk dat ook dit maar een overgangsfase is naar bachelor-master. De gangmakers van de universiteit stellen echter dat ze alles in het werk hebben gesteld om de docenten in te lichten over de praktische gevolgen van de nieuwe jaarindeling. Het valt inderdaad te hopen dat de 'k' in KU Leuven voor kwaliteit staat en niet voor catastrofe.

Thomas Leys

Foto archief

Alma: vervolg voorpagina

Achterstallige fakturaties, weinig analytische cijfers en inkonsekventies in de manier van boeken waren de eerste pijnlijke erfenissen waarmee kersvers algemeen directeur Marleen Verlinden — die uit de bankwereld komt — werd gekonfronteerd. Ze maken de halfjaarlijkse exploitatie tot een hoogst onbetrouwbaar boordinstrumentarium voor het opmaken van de begroting.

Het algemene gebrek aan transparantie krijgt bovendien nog een dimensie meer nu afgelopen zomer SAP, een nieuw informatiesysteem werd ingevoerd. Een half jaar later dan oorspronkelijk gepland kwam - zo konstateert men nu — die implementatie nog steeds te vroeg. De manier van werken in Alma is vandaag nog altijd onaangepast aan de SAP-omgeving die minder flexibel is en een veel grotere personeelsinzet vergt. Bovendien heeft het systeem tot nu toe al achttien miljoen frank gekost — een drievoud van het geraamde. Terwijl bedenkingen van de studentenfractie bij kostprijs, timing en geschiktheid van SAP destijds werden genegeerd geeft men vandaag openlijk toe dat dit softwarepakket misschien niet de beste keuze was voor het bedrijf.

Het gekontesteerde programma jaagt vooral de grondstofkost de hoogte in. Sinds de invoering van SAP liep het aantal foutieve bestellingen en leveringen snel op. Zo groeide op korte tijd de afvalberg spektakulair aan. SAP trekt dus de verhouding tussen grondstoffen en opbrengsten scheef. Bovendien was de grondstofkost in de eerste helft van het jaar al met maar liefst acht procent gestegen.

In 2000 keurde de oude raad van beheer van Alma nochtans de fusie met Faculty Club goed omdat dit een schaalvoordeel zou opleveren. Vandaag echter verloopt het aankoopbeleid van Faculty Club niet langs de centrale aankoopdienst van Leuca. Hoewel de directie opnieuw samenaankoop in het vooruitzicht stelt zal dat toch weinig opbrengen: de produkten van een eliterestaurant zijn duurder en beter dan de aankopen in bulk van de grootkeuken voor studenten. Ook onttrekt Faculty Club zich aan de centrale produktie in Heverlee en gebeurt alles in de eigen keukens.

In theorie is Leuca een prachtig model voor herverdeling: het elitaire proffenrestaurant biedt schaalvoordelen en kan in tijden van nood de financiële druk op studentenvoorziening Alma verlichten. De praktijk staat daar echter ver vanaf. Om te verhinderen dat subsidies van Alma naar Faculty Club zouden stromen hebben de twee afdelingen gescheiden rekeningen. Wel wordt er in principe een deel van de algemene kosten doorgesleuteld. In afwachting van registraties door SAP gebeurde dat met de natte vinger. Door vertragingen in SAP zal de doorsleuteling ook voor volgend jaar beperkt blijven tot hetzelfde schamele bedrag.

Nu er in de studentenrestaurants voor volgend jaar een tekort van vijftendertig miljoen frank dreigt zou dankzij de positieve begroting van Faculty Club de Leuca-konstruktie eindelijk haar dienst kunnen bewijzen. Anders zullen forse prijsstijgingen begin volgend academiejaar onafwendbaar blijken.

Nele Spaas

Loko blaast vijftien kaarsjes uit

Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) bestaat vijftien jaar. Deze verjaardag ging vrij onopgemerkt voorbij, maar Veto wil de gelegenheid toch eens aangrijpen om terug te keren naar de beginjaren van Loko, de woelige jaren tachtig waar de basis werd gelegd voor de huidige studentenkoepel.

Loko werd in november 1986 boven de spreekwoordelijke doopvont gehouden. Uiteraard ontstond Loko niet uit het niets. Loko was min of meer de opvolger van de Algemene Studentenraad (ASR), die eind jaren zestig werd opgericht. In 1984 zorgden interne conflicten ervoor dat ASR op hield te bestaan. Enkele jaren vol crisissen en onderhandelingen later zag Loko het levenslicht.

De nasleep van 1968 zorgde voor een machtsvacuüm in de Leuvense studentenbeweging. Om hieruit te geraken vormde het toenmalige Fakultiteitenkonvent zich om tot de Algemene Studentenraad. Een eerste versie hiervan kende nauwelijks succes, maar in 1969 vond men dan toch een werkbare structuur: ASR ging toen de bestaande raden (Sportraad, Kultuurraad, Kringraad en vooral Sociale Raad) overkoepelen. In 1974 sloot ook de International Student Organisation of Leuven (Isol) aan bij ASR. In datzelfde jaar verscheen ook het eerste nummer van Veto, dat nu al zevenentwintig jaar de spreekbuis is van de Leuvense studentenbeweging.

Het begin van de jaren tachtig werd gekenmerkt door de dissidentie van een aantal kringen. Vooral de vaak erg politiek getinte acties en standpunten van ASR zorgden bij velen voor ontevredenheid. Om een inhoudelijke verandering van ASR te bewerkstelligen werden een aantal ogenschijnlijk formele maatregelen voorgesteld:

een zesde *superraad* boven de raden, geen vrijgestelden meer, meer stemrecht voor grote kringen. Iedere poging van deze kringen mislukte echter, aangezien het merendeel van de kringen achter de bestaande structuur van ASR bleef staan.

RAKETTEN

Deze crisissituatie resulteerde in 1984 in een verbodskeling van de studentenkoepel. Na een omstreden beslissing om deel te nemen aan de antirakettenbetoging stapte Ekonomika uit ASR, vrij snel gevolgd door VRG, Romania en nog een vijftal andere studentenkringen. Samen vormden deze een zogezegd 'neutrale' studentenkoepel die tegenovergesteld moest bieden tegen het 'links-geëngedeerde' ASR. De nieuwe organisatie kreeg de naam Kring Unie Leuven (Krul) mee.

Niet alleen bij de kringen was er een schisma; ook Sportraad en Kultuurraad scheurden zich af en volgden een zelfstandige koers. Voor Veto bleek het ontstaan van Krul — en vooral dan het verschijnen van Faze, het studentenblad van Krul — dan weer een katalysator. Veto hield goed stand, had vele nieuwe medewerkers en bracht kwalitatief hoogstaande nummers uit.

De tweespalt tussen (mini-)ASR en Krul was van korte duur. De meeste kringen waren niet immers niet tevreden met de verdeeldheid onder de Leuvense studenten. De scheiding van mensen en middelen zorgde voor een minder efficiënte werking, terwijl de academische overheid in haar vuistje lachte.

Toen de eerste generatie 'Krullers' het toneel verliet, stond er

geen opvolging klaar. Uiteindelijk verzoenden alle kringen zich in 1986. Op 6 november van dat jaar kreeg de nieuwe studentenkoepel de naam Loko. Hiermee kwam een einde aan meer dan twee jaar van verzoeningsvergaderingen. Niettegenstaande de naamsverandering verschilde Loko echter weinig van haar voorganger. In de structuur werden enkele kleine wijzigingen doorgevoerd, maar de inhoudelijke principes van Loko bleven analoog aan die van ASR. De enige echte nieuwigheid was de Open Algemene Vergadering, een super-Algemene Vergadering met beslissingsbevoegdheid op basis van kringstandpunten.

AGENDA

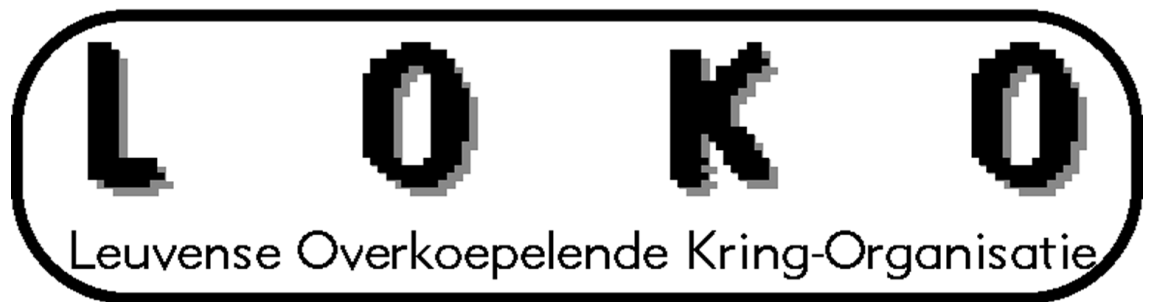
In het laatste decennium van de twintigste eeuw trachtte Loko haar positie als officiële koepel van de Leuvense universiteitstudenten te waarborgen. De traditionele discussies van de studentenbeweging heersten ook in deze periode de agenda: de representativiteit van de studentenvertegenwoordiging, de manier waarop het mede-beheer moest gebeuren, het zichzelf konstant in vraag stellen. Struktureel wijzigde er vooral tijdens de late jaren negentig nog het een en ander. Portulaca, de opvolger van Isol, kon door een statutenwijziging in haar werking onafhankelijker worden van de kringen. The Voice, het Engelstalig

krantje dat vroeger onder de vleugels van Portulaca opereerde, kreeg het statuut van aparte geleding van Loko en vorig academiejahr werd ook Radio Scorpio op proef een geleding van Loko. Dit resulteerde in een structuur van vier echte raden, gedragen door een Algemene Vergadering met kringvertegenwoordigers (Kringraad, Kultuurraad, Sociale Raad en Sportraad) en vier andere geledingen (Portulaca, Scorpio, The Voice en Veto).

Loko bestaat dus vijftien jaar. Voor ASR was die leeftijd een breekpunt. De vraag is of Loko de levensduur van haar voorganger zal kunnen overtreffen. Het is zowiezo al opmerkelijk dat een studentenorganisatie — waarbinnen er toch een vrij snelle afwisseling van de wacht plaatsvindt — zo'n lange periode kan blijven bestaan in dezelfde structuur. De geschiedenis van de studentenbeweging wordt gekenmerkt door conflicten en crisissen. De turbulente faze aan het einde van het ASR-tijdperk heeft echter bewezen dat een grondige reflectie op een vernieuwing in de studentenbeweging ook heel vruchtbaar kan zijn. Doemdenken over het feit of er momenteel al dan niet een malaise is binnen de studentenbeweging is dus allerminst op zijn plaats. Op basis van de ervaringen uit het verleden — zonder konservatief vast te houden aan verworven voorrechten en bestaande situaties — dient Loko manieren uit te dokteren om de Leuvense student zo goed mogelijk te vertegenwoordigen. Ook in de studentenbeweging geldt het adagium 'Na regen komt zonneschijn'.

Tijl Vereenooghe

Bronnen: Veto-artikels uit de jaargangen 11 tot 13; 'De annalen van een blad' (Walter Pauli)

Wie zei ook weer dat kringen zich geen moer interesseerden voor maatschappelijke thema's? Dat het woord 'globalisering' niet iedereen in slaap wiegt, bewees een activiteit van de burgies vorige week. Daar ontspon zich een pittig gesprek tussen voor- en tegenstanders van een vrije markt op wereldschaal.

In de aanloop naar de top van Laken organiseerde de Vlaamse Technische Kring (VTK), de overkoepeling van de studenten burgerlijk ingenieur, op maandag 10 december een debat met als thema 'globalisering' in het Arenbergkasteel. De aula zat, tot grote vreugde van de organisatoren, afgeladen

vol. Massaal veel interesse, vier zeer interessante sprekers en een begenadigd moderator in de persoon van Alain Coninx (Terzake). De avond was jong, maar de verwachtingen daarom niet minder gespannen.

Om het debat wat op gang te trekken, gaven de vier sprekers eerst hun visie over de huidige globalisering weer. Eerst kwamen de antiglobalisten — of zijn het nu andersglobalisten? — aan het woord. De antiglobaliseringsbeweging is niet tegen de globalisering op zich, maar wel tegen het neoliberale karakter ervan. De neoliberalen zouden heilig in het zelfregulerende karakter van de volledig vrije markt geloven. De antiglobalisten zijn er juist rotsvast van overtuigd dat dit systeem geen toekomst heeft.

VTK-DEBAT OVER GLOBALISERING

De toekomst is mondiaal

Marc Vandepitte van D14, de overkoepelende organisatie die onder meer de betogingen in Laken koördineerde, gaf een beeld van ontstaan en evolutie van de antiglobaliseringsbeweging. Het is een relatief jonge beweging, die ontstond doordat verschillende aktiegroepen gingen inzien dat hun individuele strijdpunten, zoals het behoud van een schildpaddensoort of de ongelijkheid tussen noord en zuid, eigenlijk allemaal terug te voeren zijn op het systeem zelf. In Seattle waren er nog twee groepen te onderscheiden in het kamp van de antiglobalisten. Sindsdien is er een radikaliserings opgetreden binnen de beweging, en is zowat iedereen het erover eens dat ofwel de macht van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) moet worden afgenomen, ofwel de WTO als geheel moet worden afgeschaft. Waarom zijn de antiglobalisten nu eigenlijk zo gekant tegen de neoliberale globalisering? De belangrijkste reden hiervoor is volgens hen dat deze globalisering wordt gedirigeerd door imperialistische instellingen zoals het Internationaal Monetair Fonds (IMF) en de WTO.

Een andere deelnemer van het debat, ingenieur Peter Tom Jones, die zich ook tot de andersglobalisten rekent, onderscheidt een vijftal kenmerken in de aktuele globaliseringstendens. Ten eerste ziet hij een sterke dualisering ontstaan, met name een verdere uitdieping van de kloof tussen zij die hebben en zij die niet hebben. Globalisering betekent ook een aanval op de arbeid en een achteruitgang van de sociale verworvenheden. Als derde punt promoot de globali-

sering een niet-veralgemeenbaar consumptiemodel en leidt dit, ten vierde, tot een verschraving van de cultuur met McDonalds als het ultieme voorbeeld. Tot slot vindt Peter Tom Jones dat de beslissingen van enkelen het leven van velen bepalen wat de democratie ondermijnt. Hierbij moet wel worden opgemerkt dat de antiglobaliseringsbeweging door een zeer grote verscheidenheid wordt gekenmerkt en dat niet iedereen zich om dezelfde redenen antiglobalist noemt.

ZIMBABWE

Omdat een debat zonder tegenstellingen weinig zinvol is, waren er ook mensen aanwezig die de volledig vrije markt zien als de enige ware heiland. Zij stellen dat de markt zichzelf reguleert en het best presteert zonder politieke beïnvloeding. Professor filosofie Martin De Vlieghere, verbonden aan de Universiteit Gent, stelde dat je spekulanten nodig hebt omdat anders iedereen hetzelfde doet, wat tot stagnatie zou leiden. Stagnatie is echter geen optie, aangezien er steeds nieuwe problemen opduiken, zoals bijvoorbeeld de veroudering van de bevolking. Vernieuwing moet dus beloond worden. Hij waarschuwde ook voor het ontstaan van regionale handelsblokken, wat een zeer gevaarlijke ontwikkeling zou zijn.

Natuurlijk is de wereld niet zwart-wit. Een hoop mensen zoeken praktische oplossingen voor reële problemen, eerder dan in ideologische slogans te

T E R R Z I J D E De hoge drempel

Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) vierde in november haar vijftiende verjaardag. Van een gelukkige verjaardag kan men spijtig genoeg niet spreken. Er zijn immers een paar Lokogeledingen die te kampen hebben met een aantal fundamentele problemen. Op dit ogenblik is het dus nog maar de vraag of het huidige Loko in 2006 zijn twintigste verjaardag zal kunnen vieren.

Een crisis is het niet echt. Alle geledingen van Loko werken nog. Het is echter de manier waarop, waarbij men zich vragen kan en moet stellen. Een behoorlijk functioneren verzekeren, wordt in enkele geledingen steeds moeilijker door de steeds kleiner wordende groep vaste medewerkers. Dit fenomeen is niet nieuw. Vooral in de voorbije drie academiejaren was die trend onmiskenbaar aanwezig. Binnen Loko heeft men echter nooit adequaat gereageerd op die onrustwekkende ontwikkeling.

Vooral geledingen als Sociale Raad, Veto en in mindere mate Kringraad worden dit academiejahr gekonfronteerd met de gevolgen ervan. Struktureel hebben deze geledingen gewoon te weinig medewerkers. Het gebrek aan medewerkers is echter onlosmakelijk verbonden met andere problemen. Het lijkt er bijvoorbeeld op dat de manier waarop Loko gestructureerd is, nogal wat mensen afschrikt. Ook lijkt men er niet meer in te slagen op een doeltreffende wijze aan de ver-

zuchtingen en wensen van de hedendaagse student tegemoet te komen. Gelukkig begint dit besef te groeien, net zoals de wil om er iets aan te doen.

SFEER

Kringraad lijkt weinig moeilijkheden te hebben. En dit is ook gedeeltelijk zo. Het feit dat Kringraad een voorzitter heeft en Sociale Raad bijvoorbeeld niet, zal hier ook wel iets mee te maken hebben. De Algemene Vergadering (AV) van Kringraad wordt bijgewoond door een grote meerderheid van Leuvense studentenkringen. En de zetels die Kringraad heeft in de Akademische Raad (AR) en de Onderwijsraad (OWR) zijn op een paar uitzonderingen na allemaal

Loko heeft in realiteit de voeling met haar achterban grotendeels verloren

opgevuld. Geen wolkje aan de lucht is echter een foute vaststelling. Kringraad heeft dit academiejahr behoorlijk veel moeite gehad om al die zitjes in de AR en de OWR op te vullen. De kringen komen inderdaad nog in grote getale naar de vergaderingen. Maar dit is duidelijk geen garantie voor een verder engagement binnen Kringraad.

Kultuurraad daarentegen moet meer rekenen op vaste medewerkers dan op kringvertegenwoordigers. Dit valt op als je kijkt naar het aantal deelnemers van de *Fakbarrally*. Enkel een handvol fakbar, participeerde in dit project.

Sociale Raad (Sora), de geleding die zich bezig houdt met de sociale voorzieningen en de ruimere maatschappelijke thema's, verkeert evenzo in een moeilijke periode. De brede waaier van taken wordt momenteel door een erg kleine groep van

vrijwilligers gedragen. Daarnaast heeft Sora ook geen voorzitter. De AV van Sora wordt door een klein aantal studentenkringen bijgewoond. Dit leidt er onder meer toe dat er verschillende medebeheersfuncties niet worden ingevuld, zoals bijvoorbeeld de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS) en Acco. En tenslotte sleept Sora nog altijd de erfenis mee van de zogenaamde Soracrisis van het vorige academiejahr. In die crisis werden drie medebeheerders van Sora door een motie van wantrouwen ontzet uit hun functie. In de nasleep van die gebeurtenis namen de meeste medebeheerders van Sora uit solidariteit ook ontslag uit hun functie met als gevolg dat Sora een tijd lam lag. Die erfenis uit zich in een soms gespannen sfeer die op Sora latent aanwezig is. De laatste maanden zijn ook moeilijk geweest voor Veto. Aan het einde van vorig academiejahr zijn er een heel aantal vaste medewerkers vertrokken. De problemen staken de kop op toen de aflossing van de vorige medewerkers door nieuwe medewerkers moeilijker bleek dan

iemand anders. Zij moet de hand zeker gedeeltelijk in eigen boezem durven steken. De 's Meiersstraat 5 bijvoorbeeld, het gebouw waar Kringraad, Sociale Raad, en Veto hun kantoren hebben, heeft een figuurlijk zeer hoge drempel waar eventueel geïnteresseerde vrijwilligers heel moeilijk overgeraken. Politieke spelletjes en geroddel binnen dit huis creëren soms een sfeer van wantrouwen, een sfeer waar nieuwe medewerkers vaak en terecht voor terugdeinzen. Dit is één faktor. De tweede is dat sommige geledingen vaak te ver van de studenten afstaan. Loko moet de Leuvense student vertegenwoordigen maar heeft in realiteit de voeling met haar achterban grotendeels verloren. Zij moet echter niet alleen de verantwoordelijkheid dragen voor de huidige moeilijkheden. De Leuvense studenten en studentenkringen zijn zeker niet vrij van schuld. Loko probeert nog altijd voor het belang van de Leuvense student te ijveren. Spijtig genoeg blijken de Leuvense studenten niet altijd meer zo geïnteresseerd te zijn in hun eigen belangen. Loko is afhankelijk van deze studenten en hun kringen.

DISKUSSIE

Het zou echter verkeerd zijn om de situatie al te pessimistisch in te schatten. Een oplossing is zeker mogelijk. Loko moet terug de aansluiting vinden bij de studenten die ze officieel vertegenwoordigt. Die drempel moet weg. Een goed konstruktief debat tussen Loko en de Leuvense studenten is hiervoor een noodzakelijke stap. Op welke punten moet zij de studenten tegemoet komen? Op welke punten moeten de studenten Loko tegemoet komen? Ook een debat binnen Loko zelf dringt zich op. Loko kan zeker haar twintigste verjaardag vieren in 2006. Maar om dat bereiken is het hoogdringend tijd om gerichte hervormingen door te voeren. Een beweging moet zichzelf in vraag durven stellen.

Kristof D'Exelle

vervallen of in duistere economische logika te verdwalen. Professor Antoon Vandeveld, verbonden aan het Leuvense Centrum voor Economie en Etiek, vertolkte op het debat op treffende wijze een van de mooiere grijstonen van deze ellendige wereld. Hij stelde dat we zeker weten wat we niet willen, namelijk terugvallen op een subsistentie-economie, waar iedereen juist genoeg heeft om niet van honger te sterven, maar te weinig om een projekt in het leven te verwezenlijken. Hij is een beetje wantrouwig tegenover de antiglobalisten omdat er een Robin Hood-mentaliteit heerst: afnemen van de rijken om te geven aan de armen. In Zimbabwe heeft een dergelijke aktie juist geleid tot een subsistentie-economie: vele kleine boertjes die amper rondkomen. De professor stelde verder dat we instellingen en regels moeten beoordelen naar het effect dat zij hebben op de zwaksten. Hij merkte hierbij ook op dat de vrije markt wel degelijk meer welvaart biedt aan mensen eenmaal ze een bepaalde drempel voorbij zijn. Vandevelde is voorstander van een meer pragmatische aanpak die het ideologische gevecht een beetje uit de weg gaat. Als de vrije markt goed presteert, is ze een zegen voor de maatschappij, ook voor de zwaksten. Hiervoor is echter een regulerend kader nodig om het ekologischer probleem en de ongelijkheid binnen de perken te houden.

Na deze uiteenzettingen was de toon voor het debat gezet. Een eerste vraag was of er wel een vrije markt is. Daarvoor zijn oneindig veel producenten nodig en moeten alle kosten aangerekend worden aan de konsument, niet aan de maatschappij. Een van de grootste kosten die aan de maatschappij wordt aangerekend is bijvoorbeeld de milieukost. Vrije markt kun je echter ook zien als vrije prijsvorming. En dat kan ook als er

maar één producent is. Indien men voor concurrentie kiest, dan zijn oligopolies een noodzakelijk kwaad. Het woord concurrentiebeleid bijvoorbeeld is een leuke paradox. Volgens De Vlieghe is het marktidee van velen achterhaald. Een mens kiest niet tussen cola drinken of iets anders drinken, een mens kiest tussen cola drinken en iets anders doen; tussen een laatste uitzichtloze chemotherapie ondergaan of een wereldreis maken. Op die manier concurreren ziekenhuizen met reisburo's.

REMEDIE

Het IMF moest het van de antiglobaliseringsbeweging tijdens het debat zwaar ontgelden, zeker naar aanleiding van de Zuidoost-Aziatische crisis. Het IMF dwingt ontwikkelingslanden in een keurslijf waarbij ze hun markt volledig moeten openstellen. Vele antiglobalisten vinden het markant dat alle welvarende landen alleen geraakt zijn waar ze nu staan, door een sterk doorgedreven protektionisme. Met relatief weinig geld zouden veel problemen kunnen worden opgelost, maar binnen de markt telt niet de mens, maar de mens met voldoende koopkracht. Het kwijtschelden van de schulden aan ontwikkelingslanden, waar Jones voor pleitte, is volgens De Vlieghe enkel aanvaardbaar indien die landen nooit meer lenen. De stelling dat globalisering welvaart zou brengen werd vakkundig de nek omgewrongen met het voorbeeld van Afrika. Dit is het op een na meest geglobaliseerde en tegelijkertijd het meest ellendige kontinent. Het wordt gewoon leeggeroofd.

Een ander probleem is het milieu. De antiglobalisten menen dat je de verantwoordelijkheid voor het milieu niet kunt overlaten aan het individu, want dat stelt de mensen met een geweten in het nadeel.

Het is bijvoorbeeld een goed idee om de transportkosten volledig door te rekenen naar het produkt. Zo krijgen lokale producenten misschien ook meer kans. Je moet inzien dat geïmporteerde produkten nu tot een zevende goedkoper zijn.

Op het einde van het debat was er ruimte voor vragen van het publiek. De eerste vraag ging over de Tobintaks. Vandevelde vond de Tobintaks niet zo'n gek idee. Als er problemen zijn op gemeentelijk nivo, betaal je gemeentebelasting. Zijn er problemen op nationaal nivo, betaal je nationale belastingen. Het is dan ook niet zo vreemd om problemen op wereldschaal op te lossen met een belasting op wereldvlak. Praktisch stelt zich wel het probleem van de machtsverhoudingen. Hij is er wel niet van overtuigd dat de Tobintaks ook zal helpen om spekulatie tegen te gaan. Daarvoor zijn al betere systemen bedacht. Vandepitte stelde zich de vraag wie zo'n belasting zou gaan beheren. Als het invoeren van zo'n taks gepaard zou gaan met een sterkere positie van een organisatie als het IMF dan vindt hij de remedie erger dan de kwaal. Het IMF heeft trouwens als taak de derde wereld te helpen, maar in de plaats daarvan veroorzaakt ze met haar koele berekening sociale bloedbaden.

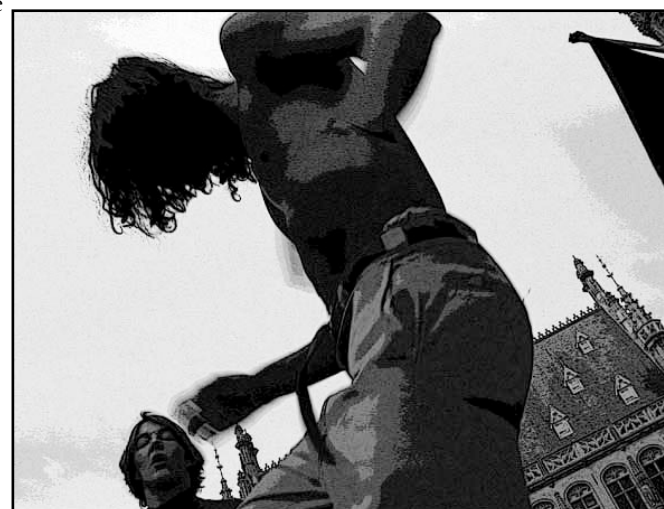
Aangezien er op het debat vooral gesproken werd over idealen en theoretische modellen, kwam de vraag hoe de sprekers dachten dat de wereld er over twintig jaar effectief zou uitzien. De Vlieghe stelde dat ongelijkheid altijd zal bestaan, dat de mens dezelfde reacties zal

behouden en dat dus ook de konjunktuurcycli blijven bestaan. De CIA heeft zichzelf ook een beeld trachten te vormen van de wereld in 2015. Ze voorzag dat de kloof tussen noord en zuid gevaarlijk groot wordt, dat de financiële crisissen die zich opstapelen de democratische verworvenheden in het gedrang brengen, Europa zich van Amerika losmaakt en we in een ekologischer gevaarlijke situatie terecht komen. Vandevelde gaf nog aan dat systeemrisiko's een reëel gevaar zijn doordat alles met alles verbonden is.

De avond werd afgesloten met een gezellige babbelen in de Prinsenzaal van het kasteel. Er werd nog menig glas genuttigd en meer dan een nootje zag zijn leven op gruwelijke wijze gekraakt worden tussen twee stevig uit de kluiten gewassen kiezen.

Stefan Cosemans
Bart Verleye

Foto's: Rolf Op De Beek

Het Nederlands ver-sms-t

Bijna iedereen heeft tegenwoordig een gsm. Op straat, op kafees en zelfs in aula's weerklanken dan ook regelmatig al dan niet originele beltonen. In het zog van de mobiele telefonie lijkt zich ook een hele nieuwe manier van communiceren te ontwikkelen: de sms-taal. Wim Daniëls schreef er een boekje over: *Van Afvrijen tot Zwabbergast*.

SMS-en is reeds langere tijd een rage bij het jong(st)e volkje. Niet alleen doen er zich daardoor nieuwe kwaaltjes voor zoals de *sms-duim*, het equivalent van de tennisleboog, ook het sociale leven heeft door de opkomst van de gsm nieuwe omgangsvormen gekregen. Vroeger werd gewoon op een bepaalde plaats en een zeker tijdstip afgesproken, nu wordt even opgebeld of gesms-t om de eksakte lokatie van gezochte vrienden te achterhalen.

Bovendien zorgen ook een heleboel SMS-diensten ervoor dat je op de hoogte blijft van de voetbaluitslagen, de aandelenkoersen, je horoskoop, de weersverwachting, enzovoort. Op die manier heeft de mobiele telefoon het leven op een of andere manier wat vergemakkelijkt. Nochtans zijn er ook mensen die volledig vergroeid raken met hun nieuwste technologische speelgoedje. Zo zouden sommige pubermeisjes zich een speciaal plastic hoesje hebben aangeschaft om ook tijdens het douchen hun vriendinnetjes met berichtjes te blijven bestoken. Er is ongetwijfeld nog nooit zoveel gekommuniceerd als in het tijdperk van de gsm. De vraag is maar of er ook daadwerkelijk *gekommuniceerd* wordt.

Wim Daniëls, die reeds vele boeken schreef over taal en in het bijzonder jongerentaal, geeft echter geen kritische evaluatie van het fenomeen gsm of sms. In zijn boekje wordt eerder een beknopt en luchtig overzicht geboden van de verschillende manieren waarop berichtjes via de gsm verstuurd worden. Hij beschouwt de sms-berichten als een taalvariant en geeft er de benaming *sms-lands* aan. De berichtjes blinken omwille van plaatsgebrek en financiële overwegingen vooral uit in hun beknoptheid. Op die manier zijn er vijf verschillende categorieën te onderscheiden.

Bij *letterwoorden* worden alleen de eerste letters van woorden uit een zin gebruikt. Op die manier wordt de zin 'Laat me niet lachen' afgekort tot 'LMNL'. De *shordjes* staan dan weer voor de verkorte woordjes waarbij meestal de klinkers zijn weggelaten. Bijna alles is dus te verkorten tot een *shordje*. 'Droplul' wordt 'DRPLL'. Op die manier zouden zich echter problemen kunnen voordoen. Wanneer je per sms je vriendinnen wil berichten over die knapperd van een 'maagdenvliesonderzoeksspecialist' waarbij je net langsgeweest bent voor de laatste stand van zaken, dan krijg je zoiets als 'mgdnvlsndrzksppclst'. Begin maar eens te

ontcijferen wanneer je geen flauw benul hebt waarover het bericht gaat. Waarschijnlijk wordt er niet over dergelijke zaken bericht via de mobiele telefoon.

Een andere manier om je telefoonrekening binnen de perken te houden is het gebruik van *drielets*. Het gaat hier om woordverkortingen waarbij je maximaal drie letters per woord gebruikt. 'Ben boodschappen doen' geef je dan weer als: 'Ben boo doe'. Afhankelijk van de stabiliteit van de relatie met de bestemming kan dit uiteraard ook geïnterpreteerd worden als: 'Ben boos, doe!'. Relaties en de bijhorende perikelen zijn blijkbaar de meest gebruikte onderwerpen om over te berichten in het *sms-lands*. Dat blijkt bijvoorbeeld uit de *jargontermen* die ook vaak als afkortingen gehanteerd worden. De schaaakterm 'mat' zou onder de sms-ers zoveel betekenen als: 'de relatie is uit'. De golfterm 'hole in one' krijgt dan weer de bijbetekenis 'ik ben meteen de eerste avond al met hem/haar naar bed geweest'.

De laatste categorie wordt tenslotte gevormd door de *emoticons*. Als elke vorm van taalkundige communicatie te hoog gegrepen is, kan je nog altijd terugvallen op symbooltjes om je boodschap aan de tegenpartij duidelijk te maken. Voor de echte liefhebbers van het genre kan het boekje van Daniëls een handig hulpmiddel zijn om al die kriptische boodschappen te ontsijferen.

Daniëls neemt niet alleen de sms-taal onder de loep. De helft van zijn boekje is ook gewijd aan de tegenpool van het *sms-lands*: de retrotaal. Volgens Daniëls is de retrotaal een van de nieuwste jongerentalen. Oude en verouderde woorden worden door jongeren voorzien van een nieuwe betekenis. Zo krijgen woorden die door de samenstellers van het *Groene Boekje* geschrapt werden nu de kans om in een nieuw kleedje opnieuw deel uit te maken van het dagelijks taalgebruik. Vroeger werd 'vlug lopen' wel eens benoemd als 'ijlebenen'. In de retrotaal krijgt 'ijlebenen' echter de betekenis van 'voetballen'. Volgens Daniëls althans. Hij is dan ook een Nederlander en Nederlanders houden sowieso van 'geinige' taalspelletjes en dito woorden. Reeds lang benoemen onze noorderburen een 'bankautomaat' niet langer als 'bankautomaat' maar als een 'flappentapper' waar ze kunnen gaan 'pinnen'. Voor een Vlaming blijft een 'bankautomaat' echter een 'bankautomaat' waar men 'geld kan gaan afhalen'. Het blijft dan waarschijnlijk nog lang wachten vooraleer de retrotaal zal ingeburgerd raken in het Vlaamse land, tenzij men eens grappig uit de hoek wil komen. Indien u zich toch reeds wil voorbereiden op de invoering van het sms-lands en de retrotaal geven we in bijstaande kadertjes een voorproefje.

Bert Ingelaere

Van Afvrijen tot Zwabbergast van Wim Daniëls verscheen bij uitgeverij Bert Bakker en is verkrijgbaar in de boekhandel voor de prijs van 363 Bef.

sms-taal

2MORO: tomorrow
AkadR: Alles kits achter de rits?
AUSOS: Are you stupid or something?
BAKER: bekijken-aftasten-keuvelen-enthousiasmeren-regelen
Beha: Ben echt heel alleen
Ben hee ver: ik ben heel verdrietig
BIL: Band is lek
Dido: Dat is dan opgelost
DILLIGAF: Does it look like I give a fuck?
F2F: face to face
IBJET: Ik blijf je eeuwig trouw
IHMTZG: Ik heb mezelf tien zweepslagen gegeven
IHVJ: Ik hou van je
Ik gee mor fee: ik geef morgen een feestje
IKMNH: Ik kan me niets herinneren
IWNMMJTMH: Ik wil niets meer met je te maken hebben

MOTOS: Member of the other sex
MX: Merry Christmas
NVV: Niet verder vertellen
PITA: Pain in the ass
T+: Think positive
TDTM: Talk dirty to me
W817: Wacht eens even
:-) Ik ben blij
:-(Ik ben teleurgesteld, boos
:-o Ik ben verbaasd
:-> Cynisch lachje
@: -) Hij/zij heeft een vetkuif
:-# Ik draag een beugel
:#) Ik ben dronken
(I) Ik heb een erektie
(.) Ik ben impotent
(.13.) Pechkont
(.8.) Draaikont
(.X.) Lik mijn reet

Retrotaal

Aartsvader: De wc
Absolutie: Variant op 'absoluut'.
Aflijvige: Heel slank persoon
Alras: Rasbenaming voor iemand uit de multiculturele samenleving
Biechten: Overgeven
Burgerzin: Trek in een snack
Celibaat: Condoom
Dempig : Stinkende adem
Flebbel : Iemand die steeds een ander lief heeft
Fronselen: Diep nadenken
Kruistocht: Openstaande gulp
Maîtresse: Mobiele telefoon
Meidenplaag: Menstruatie
Slabakken: Voor de televisie liggen zappen
Sluikmin: Persoon op wie verliefd bent, maar aan wie je dit niet durft te zeggen
Splitruiter: Persoon die steeds zeer deftig gekleed gaat
Treurjaar: Bisjaar
Venusjonker: Erektie
Wafelmeisje: Vrouwelijke diskjockey
Xantippe: Iemand die nooit een fooi geeft
Zieltoegen: Sporten, fitnesssen

(bi)

Student zijn is...

Op korte termijn doen wat de prof zegt om op lange termijn het diploma te behalen waarmee jij op zak wil lopen.

Met andere woorden : Op korte termijn lijden om op lange termijn te leiden

VEEL SUCCES TIJDENS DE EXAMENS

Hertha

www.hertha.be

postbus 315 te Leuven

Ik vind mezelf zeker niet rechts

Voor de laatste maal dit semester konfronteert Veto twee pressen met elkaar. We lieten ze discussiëren over hun studierichting, de aankomende BaMa-structuur. Maar we voelden hen ook aan de tand over hun liefdesleven en over de komende eindejaarsfeesten.

Het is een barre en zeer koude woensdagmiddag. Met op de achtergrond de opbouw van de kerstmarkt op het Ladeuzeplein zitten bij ons aan het kleine tafeltje in een

warm en gezellig kafee Sophie Veugelen van Politika, de kring van politieke en sociale wetenschappen. Met naast haar aan tafel Raf Ribbens, de preses voor de studenten archeologie. We hebben een aantal dilemma's voorbereid en zijn zeer benieuwd wat ze zullen antwoorden.

RELEVANTIE OF ONDERZOEK?

Wij beginnen bij het dilemma waarbij de pressen hun studierichting even in de verf mogen zetten. Archeologie staat waarschijnlijk bij veel mensen bekend als een toch wat opmerkelijke studie, terwijl politieke en sociale wetenschappen (pol&soc) misschien wel de studierichting is met een inhoud die voor de hand ligt. Hoe zien de pressen zelf hun studierichting en wat verkiezen ze: een grote maatschappelijke relevantie of wetenschappelijk onderzoek?

Raf begint onmiddellijk gedreven met zijn verdediging: "Natuurlijk kies ik voor onderzoek. Maar ik denk toch dat mensen heel vaak een verkeerde kijk op archeologie hebben. Als we de cultuur beschouwen als een deel van de maatschappij, dan bewijst het in die zin wel zijn nut. Archeologie is niet enkel iets opgraven zonder te weten wat we uiteindelijk gaan vinden, maar het draagt bij tot de kennis van een cultuur en haar geschiedenis. Archeologie is al evenmin naar oude potten en pannen gaan kijken, maar stelt zich wel de vraag hoe deze artefacten dichterbij de maatschappij kunnen worden gebracht: het publiek het verhaal achter die scherven vertellen. Archeologische vondsten maken ons duidelijk hoe een bepaalde maatschappij in elkaar zat, hoe haar structuur was, het dagelijks leven, de politiek, enzovoort."

We luisteren bewonderenswaardig naar het vurige pleidooi van Raf. Archeologie schetst dus niet enkel een beeld van het verleden, terwijl politieke en sociale wetenschappen een beeld geeft van het heden. Sophie: "Het klopt dat pol&soc inderdaad een duidelijkere maatschappelijke relevantie biedt. Maar anderzijds wil ik toch ook wel even zeggen, dat ook wij zeer veel gebruik maken van de geschiedenis, net om het heden te begrijpen. Mijn interesse gaat vooral uit naar het heden, en om deze beter te begrijpen heb ik net daarom gekozen voor politieke wetenschappen."

Aansluitend stellen we hun ook nog even de vraag, welke andere studie ze misschien ook wel hadden gedaan. "Ekonomie had ik ook wel nog graag gestudeerd," vertelt Sophie, "ofwel ook een studierichting die iets te maken heeft met geschiedenis." Raf komt met een wel heel andere keuze voor de dag: "Automechanika. Eigenlijk zit daar een verhaal aan vast. Na mijn derde jaar secundair waren mijn punten voor wiskunde en voor Grieks en Latijn rotslecht. Het PMS zei me toen dat ik algemeen secundair niet aankon, dat ik waarschijnlijk nooit aan de hogeschool zou studeren, laat staan een universitaire opleiding zou aankunnen. Volgen hen moest ik overstappen naar het technisch secundair onderwijs. Ik interesseerde mij in auto's, dus ik moest auto-mechanika gaan studeren." Sophie bekent dat het PMS ook haar adviseerde om technisch

secundair te volgen. Nu gniffelen ze natuurlijk alle twee al enkele jaren in hun handen dat het PMS het niet echt aan het juiste einde had.

BAMA OF HUIDIGE STRUKTUUR?

Nadat we vorig jaar aan onze universiteit de ganse polemiek hadden in verband met de semestereksamen, lijkt de aanstormende bachelor-masterstructuur dit jaar het grote gespreksonderwerp te zijn. Voor het interview met Veto had Raf er al een drie uur durende POC-vergadering opzitten over dit onderwerp. Naar aanleiding hiervan vragen we onze gasten wat zij van deze BaMa-structuur denken. Voor Sophie zal het waarschijnlijk een ongelofelijke rompslomp worden. De structuur op zich vind ze goed om bijvoorbeeld met het buitenland te concurreren. Meer en meer studenten hebben plannen om naar het buitenland te trekken, dus dat maakt het voor hen wel een stuk gemakkelijker.

Raf: "Ik ben voor de BaMa-structuur op voorwaarde dat het fatsoenlijk, goed voorbereid, met genoeg geld en met genoeg mensen tot stand komt. Als het idee is om de licentiaatopleiding gewoonweg in stukken te knippen - drie plus een of drie plus twee - en de rest blijft ongewijzigd, dan blijft de structuur beter zoals ze nu is. Dan kost het een hoop minder moeite en bespaart het veel knippen en plakwerk."

LINKS OF RECHTS?

We vertellen aan de pressen nog kort even de anekdote tijdens het interview met Industria-VTK. Een van de dilemma's was toen 'rood of groen' waarop Ward en Wim

totaal niet over politiek begonnen te praten, maar deze twee termen met totaal andere aspecten associeerden.

Sophie: "Mensen lopen niet meer te koop met hun politieke overtuiging. Nu is alles veel meer genuanseerd. Zelf beschouw ik me zeker niet rechts. Vroeger kregen wij bij Politika vaak te horen dat we linkse studenten waren, maar ik merk toch dat dit fel verminderd is. Vaak gebruiken we de term 'verrechtsing' van de maatschappij en ik denk dat dit ook zo is bij de studenten pol&soc. Ze behoren gewoon meer tot eenzelfde middenmoot. De maatschappij neigt nu veel meer naar het midden, uiterst links of rechts is veelal weg. Iedereen loopt in grote mate in dezelfde pas tenzij een paar uitzondering. Zoals dit ook het geval is bij Politika."

Daarna komt Raf aan het woord: "Persoonlijk vind ik mezelf zeker niet rechts, misschien eerder links. Ekstreem rechts is een term die voor mij staat voor mensen die met oogkleppen lopen van hier tot ginder achter. De term 'rechts' heeft voor mij dan ook meer te maken met extremisme of racisme. Ik snap nog steeds niet hoe universitair opgeleide mensen zo kunnen denken. Gewoon rechts heeft dan meer de bijklank van konservatisme of katholiek. Links staat voor sociaal, natuur, geëngageerd, de medemens... Allemaal waarden die mij toch wel veel meer aanspreken."

KERSTFEEST OF OUDEJAARSVOND?

De boog kan en mag niet altijd gespannen staan, en met de eindejaarsfeesten op komst vragen we welk feest ze verkiezen en waarom. Sophie kiest voor het kerstfeest als hét familiefeest van het jaar om gezellig samen te zijn met de ganse familie. Voor oudejaarsavond is ze absoluut niet te vinden: "Nieuwjaar haat ik eigenlijk ongelofelijk. Elk jaar dat ik al weggeweest ben met oudejaars-

"Archeologie is niet naar oude potten en pannen kijken, maar vertelt een verhaal over een bepaalde cultuur"

avond viel eigenlijk tegen. Ik vind het zo kunstmatig: iedereen voelt zich verplicht om zich die avond te amuseren. Er zijn andere momenten tijdens het jaar dat ik me beter kan amuseren. Overal waar je gaat kost het ook drie maal zoveel. Ik doe het echt niet graag, nieuwjaar vieren. Oudejaarsavond vind ik té gemaakt."

Raf protesteert: "Het kerstfeest vind ik dan toch ook overdreven. Overal *peis en vree* voor een dag, die kerstboom, de kerstlichtjes overal, die ganse opgeklopte commerciële sfeer. Bij het vieren van nieuwjaar is dat veel minder. Oudejaarsavond is voor mij vooral gezellig samen zijn met vrienden."

LIEF OF VRIEND?

Als we ons even voornemen dat er een fundamenteel verschil is tussen een lief hebben en een goede vriend, vragen wij aan Sophie en Raf wat zij het liefst hebben. Sophie: "Alletwee eigenlijk. Maar als ik toch een strikt keuze moet maken, dan toch veel liever een goed lief om samen mee te zijn, omdat die voor mij toch ook een goede

vriend is. Samen zijn met een lief vind ik toch nog steeds veel persoonlijker."

"Ik ga controversieel wezen," begint Raf. "Ik kies voor een goede vriend. Echt wel. Ik ben een mens die graag vrij is. Met een lief voel ik me misschien gebonden. Tegen een lief kan je niet even zeggen: ik heb er deze week even geen goesting in. Ik heb zo een paar vrienden die ik misschien maar eens om de twee maanden zie, en als we elkaar terugzien, pakken we de draad waar we de vorige keer gestopt waren. Dat waardeer ik echt: mensen waar ik altijd bij terecht kan." Sofie merkt op dat zij met haar lief bijvoorbeeld ook goede afspraken kan maken. Raf -- die duidelijk vrijgezel is -- begint te aarzelen en geeft zijn ongelijk toe. "Ik vind het een schandalige vraag," zegt Raf.

CARTE BLANCHE

Het moment is gekomen waarbij de pressen hun kollega ook een vraag mogen voorschotelen. Raf bijt de spits af en vraagt aan Sophie wat ze verkiest. 's Morgens om zeven uur uit bed en naar de les gaan of lekker gezellig in bed blijven liggen. "In mijn bed blijven liggen," roept Sophie. "Dju," zegt Raf, "we zijn van dezelfde mening." Sophie kan het echt niet opbrengen om voor een les

“Ik heb enkel middelen om de kommunikatie te verbeteren”

Wat krijg je als je de factoren *student en stad* met elkaar vermenigvuldigt? Elke student zou op deze vraag zonder verpinken moeten antwoorden: de studentenscheppen. Ja hoor, Leuven heeft een studentenscheppen: Saïd El Khadraoui (SP.A). Net voor de drukste kerstvakantie die Leuven ooit gekend zal hebben, maakt hij de balans op van één jaar schepenambt.

Saïd El Khadraoui: «Het idee om een scheppen aan te stellen voor studentenaangelegenheden kwam niet van mezelf, want vorig jaar zat ik full-time in New York. Toen ik terugkwam, was al beslist dat de functie er zou komen. Ik denk dat het initiatief vooral kwam van burgemeester Tobback (SP.A). Tijdens zijn eerste legislatuur had hij al een aantal vergaderingen tussen de stad en de studenten georganiseerd, maar ik vermoed dat hij aanvoelde dat die manier van werken niet optimaal was. Er was niet echt een aanspreekpunt. En toen heeft men mij gevraagd om ‘studentenaangelegenheden’ erbij te nemen, wat ik met veel plezier doe, want als ex-preses van Historia heb ik toch enigzins een idee van hoe het er in de studentenwereld aan toe gaat.»

Veto: *Hebt u de indruk dat uw functie geëvolueerd is in de loop van het jaar?*

El Khadraoui: «Absoluut. De eerste maanden vielen samen met het einde van het academiejaar, dus had het toen weinig zin om nog snel met spektakulaire acties op de proppen te komen. We hebben daarom beslist ons te concentreren op het nieuwe academiejaar en van de tijd die we hadden gebruik gemaakt om contacten te leggen. In de loop van de zomer hebben we dan een beleidsnota opgesteld die eind september werd goedgekeurd. Daar staat heel veel in, maar ik denk dat het overleg zelf toch het belangrijkste onderdeel van mijn taak vormt. Vrij geregeld komen we samen met de studenten om te praten over heel concrete zaken als huisvesting of de verkeersproblemen in de Tiensestraat.»

Veto: *De kritiek is dat u op die manier wel de studentenvertegenwoordigers bereikt, maar de studenten zelf in de kou laat staan.*

El Khadraoui: «Ik denk niet dat het de taak van de stad is om te bepalen hoe de studenten zich moeten organiseren en wie ze afvaardigen naar het overleg. Dat is hun zaak. Bovendien hebben we al enkele keren een infovergadering georganiseerd, waar in principe iedereen naartoe kon gaan, maar dan merken we dat het toch weer dezelfde mensen zijn die komen opdagen. Het is blijkbaar heel moeilijk om *student-Jan-met-de-pet* op de been te krijgen. Anderzijds proberen we toch de kloof tussen stad en student zo klein mogelijk te houden, onder meer door een e-mailadres

(studentenscheppen@leuven.be) waarop de studenten hun vragen en suggesties kwijt kunnen. Ik denk ook dat de functie van studentenscheppen nog moet groeien, en volgend jaar zullen we dan ook veel beter

voorbereid aan het academiejaar beginnen. Zo zullen de studenten bij hun inschrijving een informatiebrochure krijgen, zodat ze van bij het begin weten dat er zoiets bestaat als een studentenscheppen.»

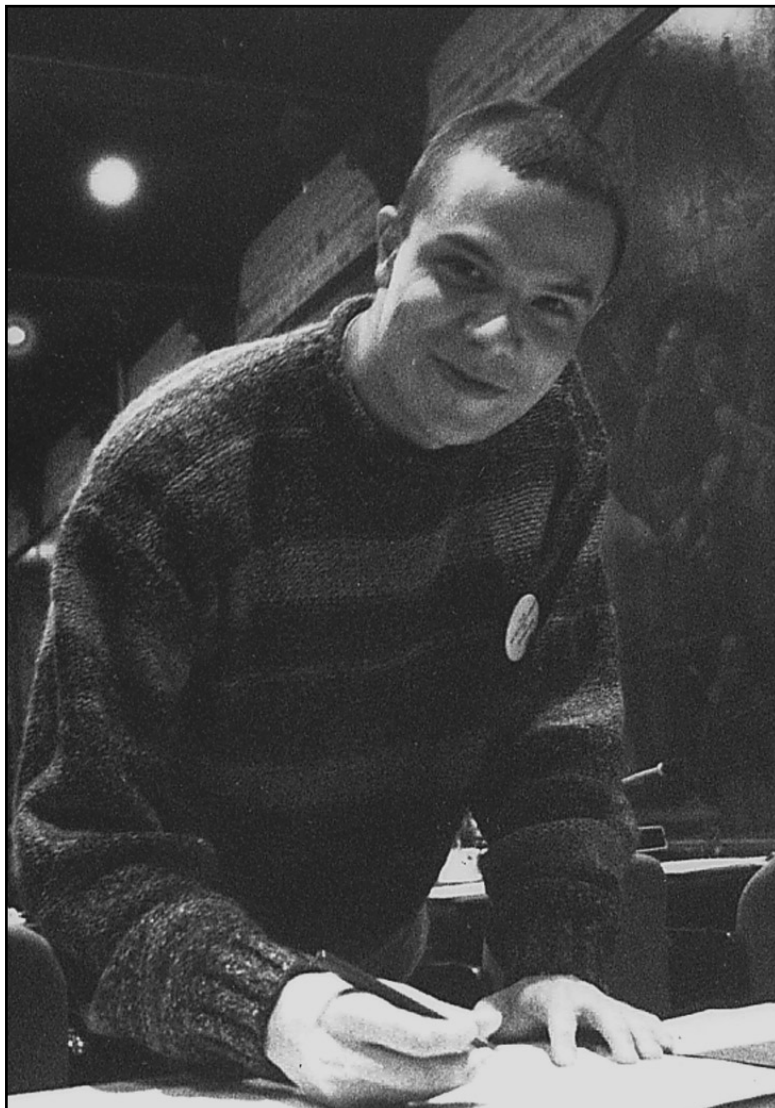
OPBLAZEN

Veto: *Het aantal klachten met betrekking tot geluidsoverlast is de laatste tijd fel gestegen. Zijn de studenten dan zoveel luidruchtiger geworden of zijn het eerder de buurtbewoners die minder verdraagzaam zijn geworden?*

El Khadraoui: «Volgens mij is het een combinatie van factoren. In de Tiensestraat zijn er de afgelopen jaren enkele fakbars en kafees bijgekomen en dat is wellicht de druppel geweest die de emmer heeft doen overlopen. Anderzijds mogen we de zaken toch niet opblazen. We stellen vast dat er bij beide partijen tekenen van goede wil te zien zijn. Het zal er natuurlijk nooit volledig stil zijn, maar dat mogen de buurtbewoners ook niet verwachten. Als we het probleem kunnen herleiden tot een draaglijk nivo, dan staan we waar we moeten staan. Ik heb trouwens de indruk dat de fakbars bereid zijn het nieuwe stewardsysteem zo goed mogelijk uit te werken en ook de politiepatrouilles leveren positieve resultaten op.»

Veto: *Een ander hot topic betreft de mobiliteit. De stad promoot enerzijds het fietsgebruik, maar aan de andere kant lijkt ze maar geen werk te maken van de beloofde extra fietsenstallingen.*

El Khadraoui: «Het fietsgebruik zorgt voor enkele praktische problemen zoals parkeerplaatsen voor fietsers. Ik denk dat er een aantal knelpunten zijn die we stap voor stap zullen moeten proberen op te lossen.

Een van die punten is het station. Over een paar jaar komt daar een volledig nieuwe fietsstalling met zesduizend plaatsen. In afwachting daarvan zal het daar inderdaad spannend worden de komende jaren. Een

ander knelpunt is de Tiensestraat en dan vooral de omgeving rond de faculteit Psychologie. Daar proberen we iets te regelen met de universiteit zelf, namelijk dat we de fietsenstallingen mogen onderbrengen op de terreinen van het Leo XIII-college. Mocht dat niet lukken, dan zullen we moeten proberen de studenten te overtuigen hun fiets wat verder achter te laten en een paar meter te voet af te leggen. De andere knelpunten zullen we binnen afzienbare tijd allemaal ter plaatse gaan bekijken en geleidelijk aan proberen op te lossen.»

Veto: *Ook de repressieve aanpak van de fietsers door de politie vormt een punt van kritiek.*

El Khadraoui: «Al moet het initiatief nog verfijnd worden, er bestaat toch zoiets als het Fietsactieplan, wat inhoudt dat de politie in een eerste fase preventief te werk gaat en nog geen boetes uitdeelt. Pas in een

“Het is blijkbaar heel moeilijk om student-Jan-met-de-pet op de been te krijgen”

tweede fase volgt de repressieve aanpak. Het is wel zo dat die eerste fase slechts een maand duurt, maar anderzijds denk ik dat men toch wel mag verwachten van de studenten dat ze weten hoe ze hun fiets in orde moeten brengen. Het is een kleine moeite om te zorgen dat het licht werkt.»

BROCHURE

Veto: *Dat klinkt allemaal wel mooi, maar hoeveel studenten kennen het Fietsactieplan?*

El Khadraoui: «Het is nodig om de relatie tussen stad en student nog hechter te maken en de studenten nog beter te informeren over wat we doen. Ik denk dat we, naast het brengen van eenmalige acties als de studentenbrochure, ook nauwer moeten gaan samenwerken met de kringen. Zij staan het dichtst bij de studenten en kunnen de informatie die wij hen geven doorspelen in de lessen of via de informatieblaadjes. Volgens mij is dat de meest efficiënte manier van werken.»

Veto: *Hoe verloopt de samenwerking tussen de stad en de universiteit?*

El Khadraoui: «De relatie tussen stad en universiteit is over het algemeen zeer goed. We zien allebei in dat we elkaar nodig hebben voor de ontwikkeling van Leuven. Een paar keer per jaar is er overleg op het hoogste nivo en tussenin zijn er ook heel wat vergaderingen over specifieke dossiers. Natuurlijk krijgt niet iedereen altijd zijn zin, maar het belangrijkste is dat we allebei aan dezelfde kar trekken.»

Veto: *Rond welke initiatieven wordt er momenteel gewerkt?*

El Khadraoui: «Er lopen op dit moment heel veel projecten. Vaak gaat het dan om langetermijnprojecten zoals de aanleg van de wetenschapsparkeers. Maar ook heel concrete zaken komen aan bod. Onlangs heeft de universiteit bijvoorbeeld beslist om haar parkeerterreinen ‘s avonds en ‘s nachts ter beschikking te stellen van de Leuvenaars, waarvoor we haar zeer dankbaar zijn. En

zo zijn nog wel een paar initiatieven op te noemen.»

Veto: *De stad kan niet zonder de universiteit, en die kan op haar beurt niet zonder haar studenten. Maar hoe komt het dan dat die studenten, als ze in het nieuws komen, alleen maar negatieve aandacht krijgen?*

El Khadraoui: «Wij willen absoluut geen onderscheid maken tussen de universiteit en haar studenten. De universiteit is wat ons betreft gelijk aan haar studenten. Het is dan ook niet de stad die de negatieve persartikels schrijft. Wij zijn ons wel degelijk bewust van de noodzaak van de aanwezigheid van studenten in Leuven, en van het feit dat die hier niet alleen studeren, maar bijvoorbeeld ook eten en uitgaan.»

Veto: *Toch wil u de overlast zoveel mogelijk beperken, en het studentenleven meer gaan concentreren in bepaalde stadsdelen. Wilt u dan een soort studentengetto creëren?*

El Khadraoui: «Nee, helemaal niet. Wij zouden het liefst een goede mix zien van de verschillende bevolkingslagen in Leuven. Wanneer we het hebben over de concentratie

van studentenactiviteiten en over studentenbuurten, dan bedoelen we dat we op termijn het wonen van niet-studenten gaan bevorderen in bepaalde buurten, en het eerder zullen tegengaan in andere. Dat zijn allemaal zaken die openstaan en waarover nog heel wat gepraat kan en moet worden.»

FUIFZAAL

Veto: *Maar er zijn toch plannen om in elk geval het uitgaansleven meer te gaan concentreren, onder meer in de buurt van de Vaart?*

El Khadraoui: «Kijk, de facto zijn er natuurlijk een aantal uitgaansbuurten. Je hebt bijvoorbeeld de Oude Markt, en de laatste tijd ook meer en meer de Tiensestraat. Wat de Vaartkom betreft, die zal de komende jaren grondig van uitzicht veranderen. Als iemand ons komt vragen waar hij het best een fuifzaal bouwt, dan raden wij hem aan om dat aan de Vaartkom te doen. Die ligt niet zo heel ver buiten het stadscentrum en bovendien zijn er niet zo veel bewoners die er hinder van zouden kunnen ondervinden. Ook als er bijvoorbeeld een fakbar zou verhuizen, dan zullen wij aanbieden om hen advies te geven. We verplichten natuurlijk niemand zich te gaan vestigen waar wij dat willen, maar ik denk toch dat we heel wat nuttige informatie kunnen bieden, al was het maar omdat we bijvoorbeeld zicht hebben op langetermijnevoluties.»

Veto: *Als studentenscheppen heeft u natuurlijk ook de beschikking over een budget voor studentenaangelegenheden. We hebben het al over de informatiebrochure gehad. Staan er nog andere projecten op stapel?*

El Khadraoui: «Ik wil er vooral de nadruk op leggen dat studentenaangelegenheden niet afgebakend zijn. Wanneer we bijvoorbeeld extra fietsenstallingen gaan plaatsen in de Tiensestraat, dan komt dat niet op mijn budget, maar op dat van mijn collega van Openbare Werken. En zo zijn er nog wel een paar voorbeelden van zaken die niet op het budget komen van studentenaangelegenheden, maar toch de studenten ten goede komen. De enige middelen die ik op dit moment nodig heb, zijn middelen om de kommunikatie tussen stad en studenten beter te maken.»

Tim Vuylsteke
Björn Mallants

Foto: archief

LEUVENSE POLITIE OVER FAKBARS TIENSESTRAAT

Stewards zijn praatpaal van de buurt

Studenten kunnen ervoor zorgen dat Leuven een leefbare en dynamische stad wordt. In dit kader is het stewardsysteem van de fakbars in de Tiensestraat een schoolvoorbeeld. We bespraken de problematiek met Michel De Becker: hoofdkommissaris-wijkcoördinator en zijn stafofficier Marc Vranckx, de eigenlijke wijkcoördinator van Leuven.

Veto: *In de Tiensestraat zijn er onlangs twee fakbars bijgekomen. Volgens de buurtbewoners zorgt dit voor extra overlast. Is dat te merken aan het aantal klachten?*

Michel De Becker: «Dat is eigenlijk vooral te merken uit de *volksopstand* van de buurtbewoners. Een klacht is een relatief gegeven. De ene belt, de andere niet. Wat we wel gemerkt hebben, is dat de buurt zich verenigd heeft en gezamenlijk met de klachten naar buiten komt. Hun boodschap is: "Onze buurt wordt onleefbaar". Vorig jaar hebben we voor de eerste keer dat signaal gekregen. We zijn daar snel op in gegaan en hebben gemerkt dat de onrust heel groot is. Dat was ook te merken aan de petitie die ze hebben ingediend; daar stonden heel veel handtekeningen op. Ook de opkomst op de buurtvergaderingen ligt heel hoog, soms zelfs zestig mensen. Dat wil toch al iets zeggen.»

Veto: *Hoe staan jullie tegenover het fenomeen 'buurt-komitees'?*

De Becker: «Ik vind dat heel positief. Wij volgen de strategie van de *community-politie*. Daar zit een filosofie achter waarbij je partners zoekt om de veiligheid en de openbare orde te verzekeren. Een stad veilig maken, dat kan de politie niet alleen. We zoeken partners, niet om mee te gaan patrouilleren, maar om mee te praten.»

Veto: *Hoe is het overleg buurt-fakbars-politie gebeurd?*

De Becker: «Sinds vorig jaar lopen er al informele contacten. Het stewardsysteem werd overgenomen van Doc's Bar en we hebben getracht de stewards zichtbaarder te maken zodat de buurtbewoners wisten met wie ze konden gaan praten. Dat liep immers niet altijd goed. Ze hadden niemand die ze konden aanspreken. Het is zeker niet evident om als buurtbewoner midden in de nacht een fakbar binnen te stappen, tussen studenten die vaak al een goeie pint hebben gedronken. Wij hebben daar de rol gespeeld van bemiddelaar. In het begin liep die communicatie vrij stroef. Het heeft een tijdje geduurd vooraleer de fakbarverantwoordelijken beseften dat wij er niet zijn om hen de duvel aan te doen, maar wel om mee te helpen compromissen te zoeken zodat men op een aangename manier kan leven in Leuven én op een aangename manier plezier kan maken. Dit jaar vlotte het beter. De fakbars beseften zelf dat het vijf voor twaalf was.»

GESCHROKKEN

«We hebben eerst een vergadering belegd met de fakbars. Daar hebben we proberen uit te leggen dat er een probleem was, maar de fakbars waren zich daar zelf al van bewust en vertoonden ook heel veel goede wil. Dan hebben we ook de buurtbewoners uitgenodigd om eens te horen wat er allemaal scheelde. Daar zijn meer dan zestig

mensen op af gekomen. Wij willen weten wat er leeft bij die mensen. Heel vaak bepaalt de politie immers zelf wat veiligheid is. Toen zijn we echt geschrokken van de reacties. Op die vergadering hebben de buurtbewoners elkaar leren kennen en is een aktiekomitee opgericht. Een van de eerste punten van dit komitee was een petitie. Ze wilden namelijk gehoord worden en het probleem op de politieke agenda plaatsen, en dat gaat beter in groep dan als individu.»

Op 10 december is er dan een vergadering geweest met zowel de fakbars als de buurtbewoners. Dat was een heel positieve ervaring. Iedereen was aanwezig, niet alleen de fakbars, maar ook mensen van enkele andere kafees in de buurt. Daar bleek dat er al heel wat spanningen waren gebeurd door de fakbars. De buurtbewoners erkennen dit, maar desondanks zit het nog altijd heel hoog bij de buurt.»

Veto: *Wat zijn eigenlijk de grote problemen?*

De Becker: «Ten eerste is er de lawaaihinder als gevolg van de geluidsemmissie. Door

bewoner is helemaal door het lint gegaan. Het is dus zeker niet opgelost.»

PATROUILLES

Veto: *Hoe kan de politie dan ingrijpen?*

De Becker: «Het is aan de interventiediensten om strenger, repressiever en sneller op te treden. De mogelijkheden zijn echter beperkt. Er zijn konstant vier patrouilles op pad en dringende oproepen gaan voor. Van zodra we echter de ruimte hebben, moet er gestart worden met voetpatrouilles daar in de buurt. Ik denk dat dat de enige mogelijkheid is als we niet willen dat het eskaleert. Dit is niet goed voor het imago van de studenten noch van de horeka in het algemeen. De relatie tussen de gewone horeka en de fakbars is zowieso al niet optimaal, maar nu zijn die ook nog de pineut van de problemen. Als wij geluidsmetingen doen, pakken we tegelijk ook de andere kafees aan. Vroeger waren het punktuele metingen, nu wordt het echter structureel aangepakt. Gisteren nog zijn in twee kafees op de Oude

De Becker: «Nee, helemaal niet. We hebben nog geen negatieve reacties gekregen van de buurt. Vaak zeggen ze wel dat het niet helpt. Dat is altijd de grootste moeilijkheid met preventie: hoe meet je dat? Mochten ze er niet zijn, hoe zou de situatie dan momenteel zijn in de Tiensestraat?»

SAMENWERKING

Vranckx: «We zetten op alle affiches en onze briefwisseling: "Werken aan een veilige stad doen we samen". En we proberen dan ook die partners te vinden en zien wat kan en niet kan. We gaan dit niet meer loslaten; de samenwerking is nu te goed. We gaan het stewardsysteem promoten. Alle studenten zouden moeten weten dat de fakbarstewards bestaan en waarom ze bestaan. We willen sensibiliseren en een mentaliteitswijziging teweeg brengen, en dit ook op vraag van de fakbars. Niemand kan hier immers mee akkoord gaan. Dit schaaft het imago van alles en iedereen.»

Veto: *Hoe staan jullie tegenover zero tolerance als ultieme oplossing?*

De Becker: «Dat lost niks op. Je blust er een brandje mee. Alleen een mentaliteitswijziging kan een structurele oplossing creëren voor het probleem van de overlast. Toch zal er effectief strenger moeten worden opgetreden, maar dit altijd gepaard met de campagnes en de communicatie. Bij zero tolerance ga je gewoon de straat op en pak je alles op wat je ziet. Dat kan nooit de bedoeling zijn. Toch zal er iets moeten gebeuren: openbare dronkenschap of vandalisme zal bestraft moeten worden, fietsen die verkeerd staan, zullen opgehaald worden. Strikt repressief optreden als sluitstuk van een projectmatige aanpak, kan dus zeker wel.»

Veto: *Hoe zit het met problemen in de andere fakbars? Bij de Capsule bijvoorbeeld, de nieuwe fakbar van Farma?*

De Becker: «Dat is een heel andere probleem. De Capsule houdt zich perfect aan de norm van geluidsemmissie. Daar schijnt echter een probleem te zijn met structurelementen in de bouw, die het geluid transporteren naar de burens. Dat vraagt dus een hele andere aanpak. Voor die buur is dat hetzelfde: hij heeft lawaaihinder. Het probleem ligt dus complexer. Het gaat hier immers niet om een overtreding, maar de overlast is er wel. We kunnen dus niet meteen maatregelen nemen. In het ultieme geval zal die buur naar de vrederechter moeten stappen. Wij zitten daar ook verveeld mee. Er zijn twee partijen die allebei rechten hebben. En ik denk dat we moeten zeggen dat het recht op wonen en op rust primeert op het recht van: "ik wil hier mijn kafee hebben".»

«Voor de rest zijn er helemaal geen problemen meer met de fakbars in Leuven: niet met Doc's Bar, niet met de fak Letteren. In de vernieuwde Gnorgl is er zelfs een heel goede communicatie met de burens.»

Tijl Vereenooghe

Foto: Gert Schuyten

“Men begint zelfs te spreken over zero tolerance: ‘pak ze op, steek ze in de bak en geef ze zware boetes!’”

middel van een aantal technische ingrepen kan hier al veel aan gedaan worden: geluidsisolatie, geluidsbegrenzers. We hebben ook vrij regelmatig geluidsmetingen gedaan en laten horen wat vijfentachtig decibel is, het voorgeschreven maximum. Tot negentig decibel zijn we nog vrij soepel. Maar als het er serieus boven zit, maken we toch steeds proces-verbaal op.»

«Het grootste probleem is echter de overlast op straat. Hier is weinig tot geen verbetering merkbaar. Kotsen, urineren in brievenbussen, vuilniszakken openstampen, lopen over voertuigen, bloembakken omkieperen, spiegels afstampen, in de portalen van appartementen binnengaan. Het zijn vooral die problemen die de lont brandende houden, en ik ben bang dat die wel eens zou kunnen ontploffen. Zowel fakbars als buurtbewoners roepen om repressie. Men begint zelfs te spreken over *zero tolerance*: "Pak ze op, steek ze in de bak en geef ze zware boetes!" De buurtbewoners dreigden zelfs het recht in eigen handen te nemen; er zijn echt heel stoute woorden gezegd. Er is vorige week zelfs een konflikt geweest in het midden van de dag. Enkele studenten zaten op een dorpel frieten te eten, en die

Markt metingen van meer dan honderd decibel gebeurd.»

Veto: *Hoe wordt stewardsysteem geëvalueerd?*

Marc Vranckx: «We zijn er een jaar geleden mee gestart. We wilden een herkenbaar aanspreekpunt creëren voor de buurt. Daarnaast was ook de sociale controle een belangrijke doelstelling. Het feit dat de studenten dat willen doen — terwijl ze voor hetzelfde geld binnen pinten zouden kunnen drinken — bewijst dat ze effectief iets willen doen aan het probleem. Verder dan sociale controle en communicatie gaat hun taak echter niet. Als ze echte problemen vaststellen, verwittigen ze gewoon de politie. Men legt immers heel snel de link met privee-milities. We moeten dus heel voorzichtig zijn.»

De Becker: «De studenten zelf geloven heel erg in het initiatief, maar ze vragen voor een stuk ook meer erkenning en herkenbaarheid. En we gaan hen dat ook geven. We hebben recent nog met burgemeester Tobback gesproken, en die staat ook voor tweehonderd procent achter het systeem. De stewards zijn de praatpaal van de buurt, niet meer maar ook niet minder.»

Veto: *Zijn ze soms ook niet de pispaal van de buurt?*

De schaduwzijde van de vrouw

Februari brengt de eerste twee voorstellingen van het Klapstuk-festival. Ultima Vez, het gezelschap van de Brusselse choreograaf Wim Vandekeybus brengt gedurende een week zowel haar allereerste als haar meest recente voorstelling.

De nieuwste produktie van Ultima Vez, *Scratching the inner fields*, wordt gedragen door zeven vrouwen: vijf danseressen en

nelijke *an sich* afwezig is. Het lijkt wel alsof de lijfelijke afwezigheid van dansers het maskulie in de danseressen benadrukt. Want *Scratching the inner fields* is bij wijlen aggressiever dan haar mannelijke tegenpool *In spite of wishing and wanting*.

DRIFT

Wim Vandekeybus, in een lang vervlogen verleden nog danser bij het gezelschap van Jan Fabre, staat garant voor teatrale

Tongkat. Verhelst herwerkte teksten uit zijn sprookjesroman *Zwellend fruit* die een beeld kreëren van de vrouw als driftwezen. Dit beeld wordt versterkt door de choreografie van Vandekeybus.

De voorstelling opent met een zekere brutaliteit. Op een desolate scène ploffen varkensdarmvliezen neer, waar de vrouwen om vechten. Hun bewegingen hebben een wilde, dierlijke kwaliteit. Deze ingewanden gebruiken ze dan om lampionnetjes te maken, wat een nogal apokalyptische sfeer opwekt. Het donkere stemtimbre van Marie-Hélène Bos, die ondertussen de tekst van Verhelst deklameert, versterkt deze indruk nog.

De zeven vrouwen van Ultima Vez zijn geen broze poppetjes. 'Zwijgen en mooi wezen' is niet aan hen besteed. En wee degene die hen in een keurslijf dwingt. Want als zij dit keurslijf van zich afwerpen, worden ze onkontroleerbaar, zoals wanneer Melina Mastrotanasi haar zilveren hand bevrijdt uit de doos die haar omsluit. Op dat moment lijkt zij elke redelijkheid te verliezen en laat zij zich leiden door instinkt, passie, begeerte, kortom drift.

De dans is krachtig en chaotisch. Zo danst Iona Kewney met de intensiteit van een epilepticus tijdens een zware aanval een solo waarbij haar hoofd de grond niet verlaat. En er is de sterk erotisch getinte solo van Natalia Labiano, die ruikt naar rauwe seks en zwetende lijven. Nochtans zijn de duetten en trio's, met Céline Perroud als centrale figuur, van een ontzettend tedere en sensuele aard. Ook wanneer agressie de

boventoon voert, verliest een vrouw haar sensualiteit niet.

Het hele gebeuren wordt ondersteund door een sobere *soundscape* van Eavesdropper en Josh Martin. Ook de scène, bestaande uit een ladder en zes panelen, zorgt ervoor dat de aandacht op de vrouwen gespist blijft. Zeven sterke identiteiten die zich temidden van de chaos rondom hen proberen staande te houden. De soberheid van de voorstelling onderstreept nogmaals de kracht van de gebruikte beelden.

INSTINKT

Dezelfde week is er ook een herneming van *What the body does not remember*, de eerste creatie van Vandekeybus uit 1987. Deze produktie ontving onmiddellijk internationale erkenning, wat uiteindelijk in 1988 de prestigieuze Bessie Award opleverde. Een mooie beloning voor een jonge choreograaf.

Het thema van deze voorstelling behandelt het lichaam, wat dat lichaam vergeet en hoe dat lichaam zelf vergeten wordt. Op deze manier keert Vandekeybus terug naar dagelijkse handelingen en instinctieve bewegingen. Vandaar dat ook hier, net als in latere voorstellingen, agressie en chaos de kop opsteken. De huidige dansaal van Vandekeybus heeft weliswaar een groeiproces ondergaan, maar de aanzet ervan is duidelijk terug te vinden in dit 14 jaar oude stuk.

What the body does not remember is in het geheel geen teatraal stuk, zoals we van zijn latere werk gewend zijn. Een kortfilm of tekst is er niet in opgenomen. Integendeel, dit is een zuiver 'dansante' produktie, kort, krachtig, agressief en konfronterend. Kortom, een ijkpunt.

Joost De Wyngaert

Scratching the inner fields is te zien op dinsdag 15 en woensdag 16 januari, telkens om 20u in de Stadsschouwburg.

What the body does not remember is te zien op donderdag 17, vrijdag 18, zaterdag 19, maandag 21 en dinsdag 22 januari, telkens om 20u30 in het Stuk. Op vrijdag 18 januari ontvangt Alain Platel Wim

(foto Reinhilde Terryn)

twee actrices. In die zin is ze een antwoord op *In spite of wishing and wanting* uit 1999, een voorstelling met louter mannelijke dansers.

Dit wil echter niet zeggen dat het man-

voorstellingen waarin dans en tekst met elkaar verweven worden. Dit is voor *Scratching the inner fields* niet anders. Voor deze produktie deed Vandekeybus een beroep op auteur Peter Verhelst, bekend van de roman

Natalia Labiano, die ruikt naar rauwe seks en zwetende lijven. Nochtans zijn de duetten en trio's, met Céline Perroud als centrale figuur, van een ontzettend tedere en sensuele aard. Ook wanneer agressie de

ROSAS DANST TWEE DUETTEN

Twee decennia in één week

The tweede Klapstukmaand stelt een andere grote naam uit de Belgische hedendaagse dans in de schijnwerpers, met name Anne Teresa De Keersmaeker, de choreografe van het Brusselse gezelschap Rosas. Klapstuk #10 programmeert twee duetten uit haar rijkgevulde repertoire.

Fase, uit 1982, is een sterk repetitieve voorstelling waarbij de structuur is opgebouwd rond vier muziekstukken van de Amerikaanse minimalistische komponist Steve Reich. De voorstelling is gegroeid na een verblijf in New York, waar De Keersmaeker een korte solo op Reichs *Violin phase* creëerde. Eenmaal terug in België begon zij samen te werken met Michèle Anne De Mey en volgden nog creaties op *Piano Phase*, *Come Out* en *Clapping Music*. Deze vier delen, één solo en drie duetten, vormen het geheel van *Fase*.

Net als Reichs composities zijn De Keersmaekers creaties variaties op een vast thema. Hierbij sluit de dans naadloos aan op de muziek. Elk deel vertrekt vanuit een basisfrase die, net zoals de composities van Reich, tijdens het verdere verloop telkens weer subtiel gewijzigd wordt. Het is deze structurele analogie tussen dans en muziek die je met verstomming slaat. Dankzij de subtiel wijzigingen verschuift een korte frase stilaan tot een allesomvattend geheel.

Op zich is *Fase* als voorstelling een must, omdat zij de eerste uitdrukking is van het

kernidee waarrond De Keersmaeker ook haar latere creaties zal opbouwen. Als choreografe is zij immers niet op zoek naar dans als ondersteuning van de muziek, maar dans die de onderliggende patronen van een muziekstuk verder artikuleert. Tevens is het je laatste kans om *Fase* nog eens op het podium te zien, want dit stuk verdwijnt uit het Rosas-repertoire.

BAROK

Een kleine twintig jaar later, na groots opgezette produkties als *In real time* en *Rain*, vond De Keersmaeker de tijd opnieuw rijp voor een intieme produktie. Omdat ze zelf wilde dansen, viel haar keuze op een duet met Cynthia Loemij, die reeds tien jaar deel uitmaakt van de vaste kern van Rosas. Dit duet, *Small hands*, is het resultaat van een wens die al geruime tijd bij haar leefde.

Nadat De Keersmaeker in 1998 de opera *Hertog Blauwbaards burcht* van Bela Bartók regisseerde voor de Brusselse Muntchouwburg, ontstond de idee om op diezelfde muziek een duet te creëren. De choreografe was erop uit om het dramatische van Bartóks kompositie te kontrasteren met het frêle van twee danseressen. Dit bleek echter onmogelijk omdat de erven van Bartók de rechten weigerden vrij te geven voor een dansproduktie.

Bijgevolg trok zij zonder muziek de studio in. Tijdens het creatieproces kwam zij eerder toevallig uit op de barokmuziek van de Britse komponisten Henry Purcell en John Dowland. Purcells *Welcome to all*

pleasures wordt het uitgangspunt van de voorstelling: plezier in de muziek en plezier in de dans, net als bij *Mozart/Concert aria's, un moto di gioia* uit 1992.

Bij aanvang van de voorstelling baadt het grote ovale speelveld in wit en paars licht, afkomstig van enorme plafondlampen. De eerste noten van Purcell weerklinken door de zaal en beide danseressen rennen de scène op terwijl ze omslachtige, barokke jurken ter hoogte van hun middel omklemmen. Deze jurken, die toch alleen maar in de weg zitten, maken even later plaats voor transparante witte kleedjes. Het gaat gedurende de gehele voorstelling om het plezier van het bewegen en niets mag deze bewegingen in de weg zitten.

IMPROVISATIE

In tegenstelling tot vorige produkties als *In real time* en *Rain* vertrekt de dans niet van een basisfrase. Integendeel, *Small Hands* is volledig opgebouwd uit improvisatie. Tijdens de creatie nam De Keersmaeker, die alleen werkte, haar improvisaties op video op. In een later stadium werd dit materiaal samen met Loemij herwerkt en bewerkt. Hun duet is opgebouwd rond een sterk georganiseerde spiraalbeweging, bestaande uit negen delen, die zich steeds meer in zichzelf keert. Binnen deze spiraal vormt het contrast tussen open en dicht de rode draad. Het ovale speelveld is ideaal voor deze structuur. Kontinu tasten beide danseressen het hele speelveld af, tot vlak tegen het publiek toe.

De andere contrasten waardoor De Keersmaeker reeds heel haar carrière gefasineerd wordt — symmetrie en asymmetrie, synchroniciteit en asynchroniciteit, gebogen en recht — zijn ook nu opvallend aanwezig. De perfecte spiegeling van beide danseressen is soms hallucinant. Het verschil zit in de stijl. Waar De Keersmaeker strak en krachtig danst, brengt Loemij haar spiegelbeeld als een volle, vloeiende lijn.

Naar het einde van de voorstelling wisselen beide danseressen nogmaals van kleding, terwijl de belichting eerder disco-allures aanneemt. Vanaf dan keert de beweging helemaal in zichzelf tot een krachtig eindmoment waar De Keersmaeker en Loemij blijven staan om via gebarentaal hun boodschap over te brengen. In een interview omschreef De Keersmaeker deze voorstelling als een geschenk aan haar publiek. Een geschenk waar we haar oprecht dankbaar voor zijn.

Joost De Wyngaert

Fase is te zien op dinsdag 5 februari om 20u30 in het Stuk. *Small hands (out of the lie of no)* is te zien op donderdag 7, vrijdag 8 en zaterdag 9 februari in de Brabantshallen in Haasrode, telkens om 20u30. Op vrijdag 8 februari ontvangt Alain Platel Anne Teresa De Keersmaeker om 22u15 voor een gesprek in het Stuk. Info & tickets: 016/20.81.33 of ticket@stuc.kuleuven.ac.be

Semtex tegen semeks

Nog zoiets dat rector Oosterlinck over het hoofd zag toen hij hals-overkop besloot dat ook Leuven semestereksamens moest hebben: het is dan berekend. Geen moment dus om zoals in juni terrasfilms te organiseren. Het Stuk kwam dan maar met een winterse variant op de proppen.

Semtex — zo werd het kindje gedoopt — is een aaneenschakeling van verrassende groepjes en grote namen. Omdat het net zoals de terrasfilmreeks tijdens de eksamens loopt, koos het Stuk voor een laatavond-formule. U kunt dus rustig blokken en voor het slapengaan gezellig even *afkicken* met een fantastisch konsert. Het leven kan toch mooi zijn, niet?

De reeks trapt af met het duo **Styrofoam en Four Tet**. Enkele jaren geleden ruilde Arne Van Petegem zijn gitaar in voor een sampler en een sequencer. Sindsdien maakt hij als Styrofoam prachtige combinaties van elektronische beats en melancholische melodieën. Het leidde al tot een samenwerking met Laïs op *De Nachten* en ook mocht hij het podium van The Knitting Factory onveilig maken.

De affiche van de eerste Semtexavond deelt hij met Kieran Hebden. Ooit was Hebden spilfiguur van *Fridge*, in de Labozaal van het vernieuwde Arenberginstituut zal hij echter aantreden met zijn soloprojekt *Four Tet*. Daarmee bracht hij afgelopen jaar de sfeervolle elektronische plaat *Pause* uit. Dat de tracks live ook echte songs blijken, mocht hij afgelopen zomer bewijzen op Pukkelpop.

De tweede festivalavond staan er onder andere Bruggelingen geserveerd. De **Portables** komen uit de Reiestad, waren op de laatste Pukkelpopeditie de revelatie van de ChateauXCrapule-tent en brengen herfstige post-rock. Of ze de leuke videobeelden meebrengen die er toen bij waren, is niet geweten, maar alleen hun song 'Here I stand' is het opdagen meer dan de moeite waard. Hun plaatje *Rosegarden*, verschenen op het (K.R.A.A.K.)3-label, is ook al fantastisch.

Maximilian Hecker doet het allemaal zelf: de muziek maken, de teksten schrijven en vervolgens zowel drums, bas, gitaren als bliepjes inspelen. Gekombineerd met zijn fluisterende falsettozang levert dat telkens opnieuw 'mooie' liedjes op. Zijn muziek

refereert dan ook erg aan de Britse (romantische) poptraditie.

BAAS

Een ware headliner vond het kunsten-centrum met **Millionaire**. Hij begon ooit bij Sister Poo Poo, mocht Evil Superstar Mauro vervoegen en hielp ook dEUS uit de nood op hun laatste toernee. Niets gaat echter boven je eigen baas zijn en Tim Vanhamel richtte Millionaire op om zijn eigen creaties aan de wereld te kunnen tonen. De debuutsingle 'Body experience Revue' sloeg behoorlijk in; 'Me crazy, you sane' zo mogelijk nog meer. De full-cd *Outside the Simian Flock* rockt, funkt en legt daar nog een vette groove bovenop. Live staan ze garant voor een stomende set die u niet licht zal vergeten. Opwarmen doet Flexa Lyndo, een groep van over de taalgrens.

Nog zo'n grote naam in haar genre is **Solex**. Elisabeth Esselink heeft een tweedehands platenwinkeltje in Amsterdam en put rijkelijk uit de schat aan geluiden die haar dat biedt. Zij maakt cut'n'paste collages van gevonden geluiden. Oud vinyl, onverkoopte cd's, televisie, dieren, straatgeluiden. Alles wordt met alles vermengd, de

kleine stukjes terug in elkaar geschoven en het resultaat neigt verdacht veel naar pure pop met haakjes. Live worden haar samples en vokale kronkels ondersteund door enkele muzikanten. Haar laatste plaat *Low Kick And Hard Bop* werd hier en daar behoorlijk entoesiast onthaald. The Times werd zelfs wild en stelde: "Why she is not as big as Bjork, is one of the great mysteries of the modern age."

POLS

Dé klapper van de reeks is echter **Marc Ribot**. Deze mens werkte samen met meer levende legendes dan u en ik samen kunnen verzinnen. Zomaar, uit de losse pols: Arto Lindsay, Elvis Costello, John Zorn, Tricky en — boven al — Tom Waits. De laatste jaren hield hij zich bezig met zijn *Los Cubanos Positivos*-projekt en de muziek voor de dansvoorstelling *In as much as Life is Borrowed* van Wim Vandekeybus. Onlangs bracht hij opnieuw een solo plaat uit, *Saints*.

De volgende avond is gereserveerd voor **Kopna Kopna en Boo!** *Monki Punk*, zo vatten de Zuid-Afrikanen van Boo! hun muziek samen. Met een instrumentarium dat beperkt blijft tot drums, bas en blaasinstrumenten spelen ze reggae, ska, pop, disko en dat liefst door elkaar en op een eigenzinnige manier. Ook zij stonden op Pukkelpop en toerden in het voorprogramma van Zita Swoon. Ongetwijfeld de meest tastbare erfenis van hun Oppi-koppi-festival-avontuur twee zomers geleden.

Net als Boo! kropen de piepjonge Hollanders van Kopna Kopna met Tom Pintens de studio in om een demo op te nemen. Ondanks hun prille leeftijd spelen de heren toch al tien jaar samen en dat is aan hun energieke, pakkende en verleidelijke muziek erg te horen. Ongetwijfeld is hun optreden in de Soetezaal slechts het opstapje naar een rooskleurige toekomst.

En dan komt er weer zo'n grote meneer: **Howe Gelb**. Twintig jaar lang zat hij bij Giant Sand, een groep die voor het grote publiek ten onrechte een goed bewaard geheim bleef. Hoewel zij erg veel invloed hadden op groepen als Dinosaur Jr, Lemonheads en Smog, bleven zij zelf steevast slechts gekend bij de *incrowd*. Ondertussen scoorde de vaste ritmesektie van de groep als Calexico wel een hitje met hun 'Crystal Frontier', dat nog geremixet werd door dansende Belg Buscemi. Howe Gelb doet het ondertussen even solo. U kunt hem verwachten, gezeten aan onder meer een piano voor een intimistische set. Voorprogramma **November** brengt u alvast in de goede sfeer.

En dan, toch een toegift aan de afrekeningliefhebbers? Of net niet? Sinds het verschijnen van zijn derde cd *Birthmarks* en de eerste plaats in de Stubru-hitlijst met single 'Rescue' is Ozark Henry niet meer het goed-bewaarde geheim dat hij ooit was. Geen nood echter, Piet Goddaer heeft zich een speeltuin aangelegd, die bij het grote publiek nog niet gekend is. Wat hij bij Ozark Henry niet kwijt kan, freakt hij uit bij **Sunzoo Manly**. Op hun plaat *To all our Escapes* onderzocht hij samen met saksfonist Frank Deruytter en drummer Stéphane Galland de grenzen van het muzieklandschap met een open blik. Invloeden komen van overal: van jazzy tot heel eksperimenteel, van Miles Davis tot John Zorn.

Met dit eivolle programma is echter niet alles gezegd: er is ook nog steeds het Touch-label dat komt konserteren tijdens de opening van het Arenberggebouw op tien en elf januari. Alvast ook niet te missen. Hou uw agenda de volgende maand dus maar leeg. Wat zegt u? Eksamens? Ach, wat jammer nou.

Matthieu Van Steenkiste
www.goddeau.com

Stuc? Stuk!

Je vraagt je af hoe onze rector op het idee is gekomen om dit jaar semestereksamens in te voeren en ons in januari aan onze studietafel te kluisteren. Wist hij dan niet dat het 'nieuwe' Stuk van start ging? Nu, studie vraagt om ontspanning, en dat vind je vast en zeker op 10 en 11 januari in Het Arenberggebouw aan de Naamsestraat 96.

De openingsdagen brengen een rijkgevoeld programma. Zo is er allereerst *Parcours 1 & 2*, een rondleiding doorheen het nieuwe gebouw waarbij je ook maar even twee teaterstukken en een dansvoorstelling onderweg meepikt. De teaterstukken zijn van de hand van respectievelijk Joris van den Brande en Vincent Rietveld, terwijl het dansante gedeelte verzorgd wordt door Thomas McManus en Nik Haffner. Niet alleen een eerste kennismaking met het nieuwe gebouw, maar meteen een staalkaart van wat Stuk je te bieden heeft.

Daarnaast staan beide dagen Steven Van Watermeulen en Sara De Roo op de planken in *Lucia Smelt*, een heerlijk intimistische teaterproductie waar je elders in deze Veto een recensie van terugvindt.

De openingsdagen brengen ook nog de Europese première van *Touch 2002*, een show die als etiket 'A fusion of sensual sound and image of digital and natural worlds' meekreeg. DJ-sets van Biosphere, Fennesz en Hazard in combinatie met visuals van Wozencroft en Alvetos. Eindelijk het echte werk na de *Touch Trailer 2001* van afgelopen september.

Het nieuwe gebouw herbergt natuurlijk ook een filmzaal, waar vooral kleinere en meer cinefiele producties meer in de aandacht komen. Op donderdag kan je er terecht voor *My son the fanatic* (een script van schrijver Hanif Kureishi, wiens roman *Intimacy* onlangs nog is verfilmd) en horrorklassieker *Bride of Frankenstein* van cultregisseur James Whale met natuurlijk Boris Karloff als 'het monster'. En vrijdag brengt *Le mur* en *Dandy dust*, twee illustere parels aan het filmfirmament.

Tenslotte kan je zowel op donderdag- als op vrijdagavond vanaf 23u in de Stukbar terecht voor het openingsfeest. En Stuk heeft op partygebied een reputatie hoog te houden. Een goede raad nog voor je de gok waagt en je januari-eksamens op het spel zet: schaf in godsnaam een Stukkaart aan, want de kortingen die deze kaart je biedt tijdens de openingsdagen zijn echt wel gigantisch! In die mate zelfs dat je op één avond je kaart al hebt terugverdiend, terwijl je gedurende de rest van het jaar nog kortingen kan meepikken op de andere evenementen die Stuk op het programma heeft staan.

(jdw)

Semtex praktisch

Agenda:

Maandag 21 januari: Styrofoam & Four Tet
Woensdag 23 januari: De Portables & Maximilian Hecker
Donderdag 24 januari: Millionaire met support Flexa Lyndo
Zondag 27 januari: Solex + support
Maandag 28 januari: Marc Ribot
Woensdag 30 januari: Kopna Kopna & Boo!
Woensdag 6 januari: Howe Gelb + November
Donderdag 7 februari: Sunzoo Manley + support Caravan Cockpit

Alle konserten vinden plaats in de Soetezaal in het nieuwe Arenberggebouw, behalve dat van Styrofoam & Four Tet. Dat gaat door in de Labozaal in het zelfde gebouw. Deuren telkens om 20u30, uitgezonderd bij Marc Ribot. Dan kan je binnen om 21u30.

Je raakt de zaal binnen voor 5,5 euro als je met je Stukkaart in voorverkoop koopt. Betaal je diezelfde avond pas, maar haal je eveneens je Stukkaart boven, dan betaal je 7 euro. Zonder Stukkaart kost je dat dan ofwel 8,5 euro in voorverkoop of 10 euro aan de kassa

(mvs)

Oude knarren ondereen

Al enkele jaren zijn de stukken van Thomas Bernhard erg populair onder Vlaamse teatermakers. Eerder speelde Het Toneelhuis al *Voor het Pensioen* en *De Teatermaker*, dit seizoen waagt Lucas Vandervost zich met *De Tijd* aan wat misschien wel de mildste tekst is van de Oostenrijker.

Enkele maanden geleden nog won diezelfde Vandervost voor zijn werk bij het Antwerpse gezelschap de prestigieuze (want met veel geld beloonde) Océ-Podiumprijs. Hij werd geroemd om de "ijzeren consequentie" van zijn werk. Ondanks de zwelende kritiek halverwege de jaren negentig bleef hij koppig op de ingeslagen weg voortgaan. Al werd de toon gaandeweg iets lichter, iets toegankelijker, toch bleef hij vasthouden aan zijn tipisch verteltheater.

Met *Schijn Bedriegt*, zijn eerste regie sinds die bekroning, is dat niet anders. Ook hier vertellen de acteurs meer dan ze spelen.

In *Schijn Bedriegt* brengt Bernhard twee ouder wordende broers ten tonele. Karl is naar eigen zeggen een "artiest" — hij had een bordenakt in het variété-sirkwie — en kijkt nogal neer op zijn broer Robert, die akteur was. Als vanouds laat Bernhard niet na via deze omweg zijn kritiek op het theater te spuien. Hoewel die broers niet de beste kameraden zijn, zien ze elkaar sinds de dood van Mathilde, Karl's vrouw, toch tweemaal per week. Op dinsdag komt Robert naar Karl's huis afgezakt, op donderdag is het omgekeerd.

Het scènebeeld doet bij het binnenkomen erg klassiek aan: een kast, drie stoelen en een planken vloer. Karl begint te vertellen. Neen, hij begint te zeuren. Als een echte oude man. Hoe hij met Mathilde is getrouwd, dat er na haar begrafenis niets

wordt geveild en dat ze hoegenaamd geen piano kon spelen. Bob De Moor brengt deze lange monoloog net iets te nadrukkelijk. Het is Bob De Moor die Bob De Moor speelt. En al snel begin je je af te vragen waar Robert (Han Kerckhoffs) nu blijft.

MIMIEK

Die komt uiteindelijk. Maar het is Karl die blijft ratelen en doorzeuren. Hoe het hem irritéert dat Mathilde het buitenverblijf aan zijn broer heeft nagelaten, en niet aan haar man. Kerckhoffs steelt hier de show door lijdzaam toe te horen. Hij speelt daarbij geweldig met zijn mimiek: één opgetrokken wenkbrauw relativeert het geemmer van Karl meer dan duizend antwoorden. In dit samenspel openbaart zich het humoristische aspect van Bernhard's tekst ook het best. Het verschijnen van Robert plaatst de hele monoloog van Karl in een ander daglicht.

Het wordt duidelijk dat beide broers elk hun eigen waarheid hebben over wat er in het verleden gebeurd is. In dit eerste deel lijkt Han Kerckhoffs maar weinig aan bod te komen, maar zijn ondersteunende, luisterende en relativerende rol is onmisbaar om het verbale geweld van De Moor te temperen.

In een tweede deel, de volgende donderdag, gaat Karl op visite bij Robert. Hier komt Robert letterlijk en figuurlijk meer op de voorgrond. Hij heeft er altijd van gedroomd om King Lear te spelen, maar het is er nooit van gekomen. Om dat te onderstrepen wordt vooral het decor maar ook de kostumering betrokken: gekroond en in een soort koningsmantel verschijnt Kerckhoffs vlak voor een rood, fluwelen gordijn. De toon van het stuk verandert evenwel niet. De broers gaan rustig door met herinneringen ophalen en treuren over gemiste kansen in het verleden. Veel actie moet het publiek ook

hier niet verwachten. De gedachtensprongen van de broers schieten alle kanten uit en de voorstelling lijkt stuurloos te blijven.

Bernhard is natuurlijk niet de man van mooi afgelijnde verhalen. Het is verteltheater, maar het einde van de tekst is hier niet het einde van het verhaal. Veel herinneringen worden oeverloos herhaald, andere zaken blijven dan weer onuitgesproken. Het publiek blijft met vele vragen achter. De kracht van het stuk zit vooral in het samenspel van deze twee zeer verschillende acteurs. De lange beginmonoloog van De Moor zorgt er wel voor dat de voorstelling traag op gang komt en daardoor kan een gevoel van langdradigheid niet onderdrukt worden.

Matthieu Van Steenkiste
Ellen Maerevoet
www.goddeau.com

Foto: Patrick De Spiegel

De Tijd speelt Schijn Bedriegt op 18 en 19 december om 20 uur in de Vlam. Info en tickets: 016/20.33.81

HET GEVOLG SPEELT OTHELLO.

Othello in de disko

Shake your hips. Regisseur Ignace Cornelissen heeft Othello in een nieuw maatpak gestoken. Othello is een speelbal geworden tussen een Desdemona die duidelijk een 'how to be hip' gids gelezen heeft en een stel ongeregelde vrienden die met hen feesten, versieren en hem verraden. Het gevolg is dat Othello *megasjiek* is.

Aan de basis van het verhaal heeft hij niets veranderd. Othello beslist nog altijd dat Cassio zijn eerste luitenant wordt, ten nadele van Jago. De heldhaftige generaal wordt nog steeds stilletjes verliefd op de mooie Desdemona, dochter van de doge van Venetië en in het geniep blijven ze het mooie koppeltje. Othello red Venetië nog altijd van de Turken en de doge onthaalt hem opnieuw als een held. Tot Jago, die het feit dat de benoeming tot luitenant aan zijn neus voorbijging niet kan verkroppen,

er anders gaat over beslissen. Hij misleidt Cassio en voor de zoveelste keer wordt Othello op scène verraden door hem, wat tot zijn ondergang en de dood van Desdemona leidt.

JONG

Ignace Cornelissen presteerde het echter om met het nodige knip- en plakwerk Othello in een nieuw jasje te steken. En dit op een eenvoudige manier die veel teatermakers de dag van vandaag uit het oog verloren hebben. Jago's pogingen om Othello te verraden zijn in een visueel sterke *paparazzi*-vorm gegoten en Desdemona wordt in de disko verleid. "Kabeljauw," meer krijgt Othello er niet uit als hij haar het hof wil maken. Ze staat te wiebelen zoals alleen verliefde pubers dat kunnen als hij haar uitlegt dat dat het meest op 'ik hou van jou' lijkt, maar niet zo moeilijk is om te zeggen.

En dat is niet het enige waar de jeugd — en de rest van het publiek — zich moet door aangesproken voelen. De vijf acteurs proberen je zo veel mogelijk met het stuk in contact te brengen. Klassieke procedees uit kinder- en jeugdtheater zoals rechtstreeks het publiek aanspreken, maar ook een onverwachte zinsnede in een vurige ruzie als 'wat is't jong?' tonen het jonge volkje dat klassiek toneel zeker geen ver-van-mijn-bed-show moet zijn. Het stuk drijft ook op emoties. Je voelt de koude rilling zo door het publiek gaan wanneer Desdemona haar overleden moeder aan de hemel ziet schitteren. Sterren zijn immers venstertjes, gaatjes die iemand die dood is, gekrabbd heeft om naar beneden te kijken. "Kijk mama, hier ben ik." En dan valt een ster en Othello kan het niet laten om luidop te wensen dat hij bij zijn Desdemona kan blijven.

Het gevolg bewijst ook dat het allemaal eenvoudig kan. Veel hadden ze niet nodig om toch een sterk decor te maken. Een groot wit doek dient eerst als sluiër, wordt daarna gebruikt als zeil om het oorlogschip naar Cyprus te leiden, en eindigt als tent voor Desdemona en Othello. En verder zie je niet meer dan een paar emmers en een tafel. De kostuums zijn net zo. Geen afge-

meten verzameling stof, maar een paar lapen die je doen denken dat ze die ergens op zolder of op een vlooienmarkt gevonden hebben. Maar ze doen het wel. Het stuk wordt het nog net iets leuker door als Othello en de zijnen stoer marcheren in broeken die een tiental centimeter te kort zijn.

Die eenvoudige stijl zetten de acteurs ook verder. Ianka Fleerackers, Dominique Collet en Antoine Vander Auwera sleuren je mee in de verbeelding van het verhaal tot diep in de teloorgang van de personages. De dood van Desdemona is hier geen donderslag bij helder weer maar een dieptepunt waar niets je rest dan meelevens met hen. Tragisch, en meer hartverscheurend dan Desdemona ooit gestorven is.

Othello is een visueel sterk stuk, een klassieker van formaat waarvan je voor het eerst sinds lang weer van kunt genieten. Maak snel allemaal kindjes, dan moet je je niet beschaamd voelen om naar dit prachtig jeugdtheater te gaan. En anders trouwens ook niet.

Bert Pieters

TG STAN SPEELT LUCIA SMELT

Herkenbaar verdriet

Met het nieuwe gebouw en de naamsverandering van 'Stuc' naar 'Stuk' zijn natuurlijk een aantal festiviteiten verbonden. De openingsweek brengt onder andere *Lucia smelt*, een zeer herkenbaar stuk van Tg Stan en tevens de eerste teatertekst van romancier Oscar van den Boogaard, naar Leuven. Ondertussen heeft van den Boogaard deze teatertekst herwerkt tot een roman, die je binnenkort in de boekhandel kan vinden.

De meesten onder ons weten wel wat het is, een stukgelopen relatie --en voor wie het nog niet weet, dat komt nog wel. En ook hoe het voelt om terug gekonfronteerd te worden met die ex, op 'vriendschappelijke' basis. Dat is nu net het thema van *Lucia smelt*.

Hij --Steven Van Watermeulen-- is schrijver, zij --Sara De Roo-- aktrice. Samen waren ze een koppel, maar dat is ondertussen ook al weer een half jaar geleden. Hij heeft ondertussen een jong ding om de eenzaamheid te verdrijven; zij niemand, al geeft ze dat niet graag toe. Nu is hij bij haar op bezoek, onder 'vrienden', maar toch is nog niet alles uitgesproken.

ILLUSIE

De ongemakken zijn opvallend aanwezig. Elk probeert de ander een beeld van zichzelf op te hangen om zich sterk te tonen, maar tien jaar vergeet je niet licht. Hij is schijnbaar tevreden in zijn nieuwe relatie, en zij voelt zich blijkbaar sterk als onafhankelijke vrouw. Maar stilaan barst het masker. Je kan de ander immers geen rad voor ogen blijven draaien, laat staan jezelf.

Het had een zwaar stuk kunnen worden en soms krijg je wel eens een wrang gevoel. Maar Oscar van den Boogaard laat zijn tekst nooit zo ver komen. Het herkenbare van de situatie waarover hij schrijft, wordt in dezelfde tekst ook weer gerelativeerd. Een stukgelopen relatie is immers niet het einde van de wereld, en er mag best mee gelachen worden. Op die manier behoudt de tekst ook haar herkenbaarheid. Het is immers een menselijk verhaal en geen buitensporig drama.

TURBULENT

Ook het speelveld zelf brengt luchtigheid in het stuk. Het publiek zit in een soort van vierkante arena rond een tapijt, waarop de

kontoeren van een klein appartement (inklusief meubilair) zijn uitgetekend. Zo'n tapijt lijkt op kinderspeelgoed en het is dan ook geen zicht wanneer Van Watermeulen zich in de zetel zet, met zijn arm rond de rugleuning. Toch gaan ze hierin niet zo ver dat de wrangheid van het stuk hiermee teniet wordt gedaan. Het blijft bij een speelse toets die de toeschouwer bij het relativeren moet helpen.

Lucia smelt is een wisselvallig stuk.

Zoals de stemming van de acteurs regelmatig van het ene naar het andere uiterste springt, zo verandert de belichting even regelmatig van kleur. Het licht lijkt de heersende stemming te willen benadrukken: neutraal, liefdevol, woedend... Ook de rollen zijn niet zonder clichés. Hij is de redelijkheid zelve, terwijl bij haar de emoties de boventoon voeren.

Uiteindelijk is het vooral het slot dat blijft. Hij vertrekt en beiden leggen zich

elk in hun eigen appartement in bed. Maar aangezien er maar één tapijt is, liggen ze naast elkaar in hetzelfde bed, in lepelteshouding. De leegte en het gemis moet je er zelf maar bijdenken.

Joost De Wyngaert

Foto Bernaded Dexters

Lucia smelt is te zien op donderdag 10 en vrijdag 11 januari, telkens om 20u30 in het Stuk. Info & tickets: 016/20.81.33 of ticket@stuc.kuleuven.ac.be.

DE PAARDENKATHEDRAAL SPEELT MIDZOMERNACHTSDROOM

Van hertogen tot elfjes en terug

Mroeger vond ik sprookjes veel leuker wanneer moeder ze tijdens de winter voorlas. Zo ook *Midzomernachtsdroom*, Shakespeare's grootste vertellinkje. *De Paardenkathedraal* vertelt je deze onwaarschijnlijke droom zo dat je niet anders kan dan mee fantaseren over elfjes, edelen en natuurlijk een toneelvereniging, met de naam Atlas. Veel meer heb je op een midwinteravond niet nodig om te genieten.

Dirk Tanghe, uitgeweken West-Vlaming en huisregisseur bij *De Paardenkathedraal* in Utrecht, is niet aan zijn eerste Shakespeare toe. De Feeks (1987), Romeo en Julia (1988) en Hamlet (1991) gingen Midzomernachtsdroom vooraf. Hij moet intussen ook al weten dat de grote Engelse schrijver eigenlijk goed gek was. Hij slaagt erin om het Germaanse elfenrijk ergens in de klassieke oudheid in te planten en dat te vermengen met het tipische leven van de 16de eeuwse ambachtslieden. Of had hij een andere volgorde in gedachten?

GEIL

Het stuk draait om liefde. En over passie. En oorlog, pijn, haat, hoop. Zo vertelt Tanghe het zelf in het grappige krantje 'De Paardenkathedraal' dat je bij je entree in de droomwereld krijgt. Hij heeft gelijk. De hertog Theseus zal binnen vier nachten met zijn Hippolyta trouwen. Maar ook Lysander wil zijn geliefde Hermia, hoewel die -- hoe kan het ook anders in Athene -- al uitge-

huwelijkt is door haar vader aan Demetrius. En van Helena, op haar beurt, kan niets meer gezegd worden dan dat ze geil staat van die laatste. Tot zover de oudheid.

De toestand bij de elfjes is niet stabiel. Elfenkoning Oberon en zijn gemalin Titania zijn in een ernstige strijd verwickeld omwille van een jongen, die Titania opvoedt. Middels de toverkrachten van haar man komt zij klaar op het bekken van Nico Spoel, één van de hoofdrolspelers van toneelvereniging Atlas en voor de gelegenheid omgetoverd tot ezel, door Puck, de knecht van Oberon. Je kan niet meer volgen? Dat is normaal. Dit stuk moet je meedromen met de acteurs.

Akteurs die trouwens bewijzen wat voor talent *De Paardenkathedraal* in huis heeft. Niet altijd allemaal even goed, maar zeker Louis Van Beek (dubbelrol Theseus/Oberon) en Harriët Stroet (dubbelrol Titania/Hippolyta) moeten vermeld worden. Lieke-Rosa Altink zet op een ongehoorlijk sterke manier een labiele Helena op scène waar zelfs de grootste neuroten een puntje aan kunnen zuigen. Een opmerkelijk jonge set trouwens, aangevuld met tweentwintig elfjes, vrijwillige figuranten die de set opvrolijken.

PERFORMANCE

Een hele stapel acteurs dus die perfect in goede banen geleid werden door Dirk Tanghe. Het is zacht genieten als er even niets gebeurt behalve tweentwintig elfen, hun koningin, en haar jongen die gaan slapen. Uri Rapaport, de man die het licht doet, mag tevreden zijn. Hij slaagt erin om,

samen met de elfen die sluipen, dansen en vluchten, keer op keer de juiste sfeer uit dat griezelige bos op te roepen. Dit stuk is meer dan toneel, het is een visueel spektakel dat je de tijd even laat vergeten. De voorstelling duurt overigens een kleine vier uur. Een performance-achtige voorstelling, zoals Tanghe ook zelf in het krantje vertelt.

Dat toont zich ook in de kostuums: trouwjurken en maatpakken, en elfen in witte tutu's. Een groot contrast met hun koningspaar dat een akelig duo van helrood en gitzwart is. Dat er goed nagedacht is over deze voorstelling kan je niet in twijfel trekken. En als toetje is de tekst prachtig afgewerkt. Van tijd tot tijd in strakke aleksandrijnen met perfect rijm en even goed platvloers genoeg om de zaal even te laten bulderen. Maar de humor kan ook wel ergens verborgen zitten in een subtiel hoekje.

Perfekt is ze niet helemaal, deze voorstelling. De finale is misschien net iets te langdradig, maar dat zou ten koste gaan van de hilarische opvoering van 'De aller-treurigste komedie van Pyramus en Thisbie en hun beider lugubere dood' door toneelvereniging Atlas ter ere van het huwelijk van de hertog en de hertogin. En ook niet iedereen akteert even goed, maar daar kunnen we niet over vallen. Dit is een droom van een sprookje.

Bert Pieters

De Paardenkathedraal speelt op 21 december in de stadsschouwburg van Leuven. De voorstelling is helaas uitverkocht.

Deep funk grooves uit New York

De Bossa Club organiseert op 20 december een konsert van Sugarman Three in de Sojo. Deze Amerikaanse groep is afkomstig uit New York en heeft verschillende lp's en singles uitgebracht op het New Yorkse label Desco Records. Deze platenmaatschappij werkt enkel samen met groepen die deep funk spelen. Deep funk is de ruwe zwarte funk uit de periode 1965-1974, met heel veel zware Hammond Organ grooves, luide Sax jams en Boogaloo drumbeats.

Deze instrumentale groep heeft zijn laatste lp uitgebracht op een groter jazz-funk label, met name Unique Records. Enerzijds dankzij de steun van de legendarische deep funk DJ Keb Darge, die bekend staat voor zijn 'Deep Funk'-kompilaties op BBE Records. Anderzijds dankzij hun fantastische optredens op grote festivals als onder andere het North Sea Jazz Festival en The Montreux Jazz Festival. Sugarman Three is een kwartet, dat geleid wordt door Neal Sugarman(saks). Hij speelde samen met

verschillende jazz-funk legendes als onder anderen Eddie Henderson, Mike Longo en Slim Sims. Verder is er nog Adam Scone (Hammond Organ), die begonnen is in Ben Dixon's Band, Rudy Albin (drum), die tien jaar met Jack Mc Duff gespeeld heeft en Coleman Mellett (gitaar). Dit konsert van Sugarman Three is het enige in België, voor de rest spelen zij enkel in steden als Parijs, Londen en Barcelona. Het voorprogramma is voor rekening van Vintage, een reggae-roots groep en Santos, die voor de bossa-batacoda grooves zorgen.

(tvds)

De Bossa Club bezet jeugdhuis Sojo, Eenmeilaan 35 te Kessel-lo op 20 december vanaf 20u. Info & tickets: Music Mania of extravaganzadays@hotmail.com. De organisatie geeft bovendien vijf exemplaren van de plaat weg; snel mailen is dus de boodschap.

IFB-wedstrijden deze week

Hieronder vind je een overzicht van alle matches die deze week gespeeld worden in het kader van de Interfakultaire Beker-kompetities. Het volledige programma van de voorrondes en de rangschikkingen van de verschillende poules zijn ook na te lezen op de website van Loko-Sportraad (www.spora.student.kuleuven.ac.be).

Voetbal heren

17/12 19u Germania - Loko (KG)
17/12 22u Farma - Historia (KG)
18/12 19u LBK - Cluster (KG)

Voetbal dames

18/12 17u Apolloon - Pedagogiek (KG)
19/12 18u Medica - Psychologie (KG)
19/12 19u Germania - Pedagogiek (KG)

Basketbal heren

18/12 20u Farma - Historia (KBC)
19/12 17u Terbank - Psychologie (SDN)
19/12 18u Apolloon - Farma (KBC)

Basketbal dames

19/12 20u Apolloon - Justus Lipsius (SDN)
20/12 22u Terbank - Farma (SDN)

Minivoetbal heren

17/12 19u Groenveld - Wina (PT)

Volleybal heren

19/12 20u Chemika - Edustria (SDN)
19/12 21u Wina - LBK (SDN)

(tv)

KBC = KBC-sportal; SDN = Sporthal De Nayer; PT = polyvalent terrein; KG = kunstgrassterrein

LUDIT - PC-SHOP

STUDENT NOTEBOOK

Celeron 1GHz

TOSHIBA/Satellite 1800-214/128MB RAM/10GB HD/16MB VRAM/128KB cache/13.3" TFT (1024*768)

Integr.: FDD + CD-ROM x24/ Stereo Sound System/Speakers/USB
Exp.: 2x PC Card (Cardbus)
Pointing device: Touchpad
Modem: internal 56K mini PCI modem
Windows XP Home Edition NL
MS Office XP Pro NL
(Word, Excel, Outlook, PowerPoint, Frontpage, Access and Publish)
Battery: Li-Ion
Weight: 3.2 kg

60.000,-

**Huurkost (PC-Verhuur): 2.180,-/maand
(met afkoopmogelijkheid)**

Celeron 1GHz

TOSHIBA/Satellite 1800-514/128MB RAM/15GB HD/16MB VRAM/128KB cache/14.1" TFT (1024*768)

Integr.: FDD + **DVD x8**/Stereo Sound System/Speakers/USB
Exp.: 2x PC Card (Cardbus)
Pointing device: Touchpad
Modem: internal 56K mini PCI modem
Windows XP Home Edition NL
MS Office XP Pro NL
(Word, Excel, Outlook, PowerPoint, Frontpage, Access and Publish)
Battery: Li-Ion
Weight: 3.2 kg

74.000,-

Prijzen BTW incl.

Bestellen kan U per fax (016/32 29 59) of met E-Mail (met vermelding van studenteninschrijvingsnummer): PC-SHOP@cc.kuleuven.ac.be

Prijswijzigingen zijn mogelijk zonder voorafgaande verwittiging.

Info PC-Shop: tel. 016/32 22 01
p/a: LUDIT de Croylaan 52A 3001 HEVERLEE
3 jaar waarborg: Carry-In

BOETIEK K.U.LEUVEN

K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN

Sportkledij, pennensets, sleutelhangers, paraplu's, enz.

OUDE MARKT 13

Open op werkdagen van 10-12u en 14-16u.

BOETIEK KERSTKAARTEN

Net als vorige jaren heeft de K.U.Leuven weer een prachtig set kerstkaarten samengesteld. Dit jaar werd gekozen voor drie miniaturen, die, samen met andere topstukken, vanaf 21 september 2002 te zien zullen zijn tijdens de tentoonstelling Meesterlijke Middeleeuwen (<http://mm.leuven.be>).

U kan dit uitzonderlijk trio kerstkaarten bewonderen op de website <http://www.kuleuven.ac.be/admin/rd/niv3pbis/bestelkerstkaarten.htm>.

Vanaf woensdag 12 december kan u deze kerstkaarten kopen op de Dienst Communicatie, Oude Markt 13, van 10 tot 16 uur.

KRINGLOOPCENTRUM

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN,
HUISRAAD, ...

VOOR ELKE SMAAK, ELK INTERIEUR

ALLES WAT JE KOT NODIG
HEEFT!!!

VOORJAAR 2002 verhuist SPITkringloopwinkel:

Yzerenmolenstraat 10-12
3001 Heverlee

Huidig adres: Diestsesteenweg 104:

3010 Kessel-Lo

016/26.09.21

Openingsuren: Di-Vrij van 10.00 tot 18.00 u.

Za van 10.00 tot 17.00 u (Ma gesloten)

Veto
 's Meiersstraat 5
 3000 Leuven
 Tel 016/22 44 38
 Fax 016/22 01 03

Jaargang 28
Nummer 13
17 december 2001

Ver. uitg.: Tijn Vereenooghe
Hoofdredakteur: Thomas Leys
Redaktiesekretaris: Tijn Vereenooghe

Redactie: Kristof D'Exelle, Kris Malefason, Matthieu Van Steenkiste

Doka: David Loyen, Gert Schuyten

Cartoonist: Jan Op De Beeck

Medewerkers: Stefan Cosemans, Joost De Wyngaert, Bert Ingelaere, Ellen Mae-revoet, Björn Mallants, Loes Mathijs, Bert Pieters, Nele Spaas, Tom Van De Sande, Bart Verleye, Tim Vuylsteke

Lay-out en vormgeving: David Adriaen, Katia Aerts, Peter Bulckens, Birgit Croux, Gerlof Deridder, Kristof D'Exelle, Bert Ingelaere, Thomas Leys, Kris Malefason, Els Silvrants, Helene Tops, Tijn Van-neste, Matthieu Van Steenkiste, Tijn Vereenooghe, Jan Verkoyen

Dtp: Katia Aerts, Peter Bulckens, Birgit Croux, Matthieu Van Steenkiste, Jan Verkoyen

Spelling: Matthieu Van Steenkiste, Tijn Vereenooghe

Eindredactie: Kristof D'Exelle, Thomas Leys

Veto spelt volgens de spelling Geerts. Over het hoe en waarom hiervan kun je steeds meer informatie vinden op onze website onder het kopje 'over Veto'.

Internet-Veto:
<http://www.veto.student.kuleuven.ac.be>

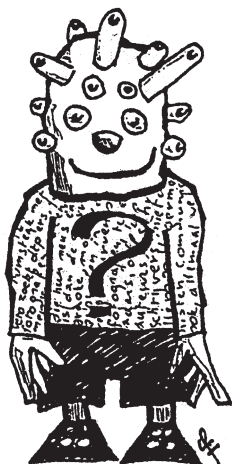
e-mail:
veto@veto.student.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit
 Alfaset Leuven (016/22.04.66)

Drukkerij: Kempenland (Herentals)
Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen
 Studenten: 250fr/6,20 €; niet-studenten: 350fr/8,68 €; buitenland: 700fr/17,35 €; steun vanaf 1000fr/24,79 €; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redaktievergadering
 iedere vrijdagnamiddag om 15.00 u

ZOEKERTJES

✓ **Geloof het of niet, maar in de volgende Veto (week van 11-17 februari) is er ruimte voor gratis Valentijnzoekertjes. Doormailen naar het bekende adres.**

- ✓ Mensen zonder lief kunnen altijd een kontaktadvertentie plaatsen.
- ✓ Voor meisjes: 2 euro. Jongens: 20 euro.
- Holebi's: onbetaalbaar. Daarvan hebben we er al te veel.
- ✓ Aanzoeken voor Veto-medewerkers zijn uiteraard gratis.
- ✓ Hoofdredakteur: 20/m/niet onknop.
- ✓ Zoekt: trouw, eerlijk en intelligent meisje.
- ✓ Geen seks. bed.
- ✓ Wat wil zeggen: graag seks, maar niet in bed.
- ✓ Kleine vergoeding mogelijk.
- ✓ Redsek: 22/m/uit de betere kringen.
- ✓ Zoekt: losbandige en zachte jonheer.
- ✓ Alleen seks. bed.
- ✓ Sjf Dtp: 22/m/vast werk in de IT-sektor.
- ✓ Vast? De beurspagina's nog eens gelezen de laatste tijd?
- ✓ Zoekt: bevallige deerne die ook 's nachts werkt.
- ✓ Kinderen geen probleem.
- ✓ Redakteur: 22/m/vaste relatie.
- ✓ Zoekt: schandknaapje om eenzame momenten in Leuven te delen.
- ✓ Sjf kultuur: als 't maar een gat heeft.
- ✓ Grietje, naast je zangtalent mogen je schrijfkunsten er zeker zijn. Sinterklaas is alvast een fan.

- ✓ Els wil wel Chinezen, maar wil wel graag weten met wie.
- ✓ Dringend notities gevraagd van het vak Internationale Economie II. Bereid om op oneerbare ruilvoorstellen in te gaan. Mail naar david@student.be.
- ✓ Vrouwen gelieve zich te onthouden.
- ✓ Ik zoek een goede en zachtvaardige tandarts in het Leuvense die mij van mijn tandpijn kan helpen.
- ✓ De vriendelijke groeten terug aan mijn prof medisch-recht en een vrolijk kerstfeest en gelukkig nieuwjaar aan u en uw familie.
- ✓ Veerle een gelukkige verjaardag van Jan.
- ✓ Valerie en Klaartje lezen Veto. Wie had dat ooit gedacht?
- ✓ Kathleen, als je Jan nog een keer een veeg in zijn gezicht geeft, ga je nog iets meemaken! Inschrijving bij de AA bijvoorbeeld.
- ✓ Sora-standpunt globalisering te vinden in

Stel zelf uw vragen aan de rector

Traditioneel gaat Veto omstreeks de jaarwisseling bij rector André Oosterlinck op bezoek voor een uitgebreid gesprek over het algemene beleid van de universiteit. Om ervoor te zorgen dat de echte studentenproblemen worden aangekaart, doet Veto een oproep om interessante interviewvragen door te sturen. Alle onderwerpen zijn toegelaten. De besten worden zeker voorgelegd aan de rector. Ons adres?

veto@veto.student.kuleuven.ac.be

(tl)

Veto 29 van jaargang 2011-2012.

- ✓ Tegen dan is de Veto wel al in het Engels.
- ✓ Met onze ekskuses aan de Kamer van Koophandel van Hong Kong. U was blijkaar niet meer wakker.

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moeten vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of via e-mail veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuven (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 2400 tekens (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

AGENDA & AD VALVAS

MAANDAG 17 DECEMBER

- 19.30 u **LEZING** Prof. L. Boeve: 'De kortste definitie van godsdienst: onderbreking', in Aula Pieter De Somer, org. Lessen voor de 21ste eeuw.
- 19.45 u Kaas- en wijnavond, in stationsplein, org. Driekant en 8of.

DINSDAG 18 DECEMBER

- 20.00 u **KONSERT** Kerstkonsert: A ceremony of carols met werk van Fauré, Duruflé, Britten en Holst. Camerata Aetas Nova onder leiding van Dieter Staelens, in Kapel Leo XIII-seminarie, toeg. 250/300.
- 20.00 u **TEATER** De Nieuwe Paardenkathedraal: 'Midzomernachtsdroom', in Stadshouwborg, toeg. 605, org. CC Leuven.
- 20.00 u **DEBAT** Europese Unie en milieu? Diskussie-avond met Bart Martens (BBL), in Los Buenos, org. Ekologisch projekthuis de Wesp en Los Buenos.
- 20.30 u **TEATER** De Tijd: 'Schijn bedriegt', in Vlam, toeg. 222/403, org. CC Leuven en Stuk.
- 20.30 u **KONSERT** Beethoven Akademie onder leiding van Alexander Palianichko, in Aula Pieter De Somer, toeg. 250/650, org. Beethoven Akademie.

WOENSDAG 19 DECEMBER

- 13.10 u **KONSERT** UUR KULTUUR: The Modern Jazz Quartet Project, in Universiteitsbibliotheek, toeg. gratis, org. Kultuurkoördinatie KU Leuven.
- 14.00 u **FILM** 'Lieve jongens', naar Gerard Reve, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 25/50, org. Vlaams Filmmuseum en -archief.
- 20.00 u **FUIF** Christmas-party, in Pangaea, org. Portulaca.
- 20.00 u **FILM** 'Lieve jongens', naar Gerard Reve, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg. 25/50, org. Vlaams Filmmuseum en -archief.
- 20.00 u **KONSERT** El Tattoo Del Tigre, in Stadshouwborg, toeg. 706, org. CC Leuven.
- 20.00 u **KONSERT** Koor Lemmensinstituut: 'From Taverner to Taverner', in Konsertzalen Lemmensinstituut, toeg. 200/250, org. Lemmensinstituut.
- 20.30 u **TEATER** De Tijd: 'Schijn bedriegt', in Vlam, toeg. 222/403, org. CC Leuven en Stuk.

DONDERDAG 20 DECEMBER

- 20.00 u **VORMING** Camp en kitsch met Kerst, in Couperus & Cocteau, org. Driekant.
- 20.30 u **KONSERT** Kerstkonsert door het Leuven Universitair Koor, in Sint-Jan-de-Doperkerk, toeg. 200/300, org. Kultuurkoördinatie KU Leuven en LUK.
- 22.00 u **FUIF** Club 'One-O-Six', alternatieve dansfuij, in Rumba&Co, org. Radio Scorpio.

VRIJDAG 21 DECEMBER

- 19.00 u **TEATER** Het Gevolg: 'Othello', in Stadshouwborg, toeg. 322/403, org. CC Leuven.
- 20.00 u **KONSERT** Jo Lemaire: 'Club Transit', in Aud. Minnepoort, toeg. 605, org. CC Leuven.
- 20.00 u **KONSERT** Koor Lemmensinstituut: 'From Taverner to Taverner', in Konsertzalen Lemmensinstituut, toeg. 200/250, org. Lemmensinstituut.
- 20.30 u **TEATER** 'Femme fatale', monoloog met Chris Verhavert, in Amusements Teater, toeg. 202/454, org. ATL Teater vzw.

ZATERDAG 22 DECEMBER

- 16.00 u Lichtfeest in Sint-Maartensdal, org. steunpunt Sint-Maartensdal.
- 17.30 u **KONSERT** Jonge violisten opgeleid volgens de Suzuki-methode, in Lemmensinstituut, toeg. gratis.
- 20.00 u **KONSERT** Kerstkonsert 'Op enen kerstnacht', in Stadshouwborg, toeg. 150/200, org. Clari Cantus.
- 20.30 u **TEATER** 'Femme fatale', monoloog met Chris Verhavert, in Amusements Teater, toeg. 202/454, org. ATL Teater vzw.
- 22.00 u **FUIF** Reggae/Ragga/Hiphop-fuij, in Rumba&Co, org. Radio Scorpio.

ZONDAG 23 DECEMBER

- 15.00 u **KONSERT** Vlaams Radio Koor 'Misa Criolla', in Abdij van Vlierbeek, toeg. 403, org. CC Leuven.

Alfa

- 19/12 om 26.36 u: Filmpremière 'Lord of the rings', in Studio 3.
- 20/12 om 20.00 u: Film 'Indiana Jones and the lost ark', in MSI 00.14 (ik herhaal: 00.14).
- 20/12 om 20.00 u: Top 100, in eerste verdiep fak Letteren.

Chemika

- 17/12 om 22.00 u: Kringavond, in Blok-hut.
- 18/12 om 20.00 u: Filmavond, in 's Meiers.

Klio

- 17/12 om 19.00 u: Vlaamsche avond met live-orkestje en gratis vat, in fak Letteren.
- 18/12 om 19.30 u: Beiaardbezoek en konsert ter gelegenheid van vijftenzestig jaar Klio, in Centrale Bibliotheek.
- 18/12 om 20.00 u: Gratis glühwein en warme sjoko, voor MSI/fak Letteren.
- 18/12 om 21.00 u: Film 'Shrek', in MSI
- 19/12 om 20.00 u: Filmpremière 'Lord of the rings', in Studio 3.
- 20/12 om 17.00 u: Kerstfeestje, met: bezinningsmoment, receptie op agora, diner

in Alma 1 en vrij podium met aansluitend fuij in Alma 1, in Sint-Jozefkerk.

LBK

- 19/12 Kerstkantus.

LLK

- 19/12 om 19.00 u: Kerstentje, in Sedes.

Pedagogische Kring

- 18/12 om 21.00 u: Film 'Being John Malkovich', in Auditorium Michotte (PSI).

VRG

- 19/12 Kerstentje, in restaurant 'Da Tonio'.
- 19/12 om 22.00 u: Kerst-TD, in Musicafé en Rumba, toeg. 80/100.

Wina

- 19/12 Wina-bar, in RC-bar.
- 20/12 om 19.00 u: Kerstfeestje, in Alma 2.

TEST JE KENNIS EN WIN EEN PRIJS!

Veto's eindejaarskwis

Fn, heeft u het voorbije jaar opgelet, of was het weer slapen geblazen in de les aktualiteit? Veto schotelt u enkele prangende vragen voor. Bij iedere vraag worden vier mogelijke antwoorden gegeven, waarvan één het juiste is. Bij ieder mogelijk antwoord hoort ook een letter. Als je de letters van de juiste antwoorden mooi op een rijtje zet (gebruik daarvoor bijvoorbeeld het rooster onderaan deze pagina), krijg je een woord. Om een prachtige prijs te winnen, moet je dit woord doormailen naar Veto (veto@veto.student.kuleuven.ac.be). De winnaars worden bekend gemaakt in de eerste Veto van het tweede semester.

Vraag 1: In welk jaar verscheen het eerste nummer van Veto?

- R: 1969
- S: 1974
- T: 1986
- U: 2001

Vraag 2: Welke stad in Afghanistan werd nog niet gebombardeerd?

- D: Kandahar
- E: Handagam
- F: Kaboel
- G: Jalalabad

Vraag 3: Welke afbeelding in Veto 11 van deze jaargang zorgde voor enige kommotie?

- K: een cartoon over de Kerstman
- L: een Fokke en Sukke over Jezus
- M: een cartoon over Sinterklaas
- N: een getrukeerde naaktfoto van rector André Oosterlinck

Vraag 4: Het gerecht besloot de Zillion definitief te sluiten nadat ze een bezoekje brachten aan de kelders van het complex. Wat troffen de speurders aan in deze kelder?

- C: Brigitta Callens
- D: drugs
- E: vuurwerk
- F: An en Eefje

Vraag 5: Hoe heet de nieuwe partij rondom Geert Bourgeois die opgericht werd na het uiteenvallen van de Volksunie?

- R: Spirit
- S: N-VA
- T: Forza Flandria
- U: Niet Splitsen

Vraag 6: De Ierse supergroep U2 streek op 5 en 6 augustus neer in het uitverkochte Antwerpse sportpaleis naar aanleiding van hun 'Elevation'-toer. Hoe heette de groep voordat ze de naam U2 aannamen?

- S: The Bombastic Wankers
- T: The Hype
- U: The Edge
- V: The Boerenzonen Op Speed

Vraag 7: Tijdens de eerste grote prijs formule 1 van het afgelopen jaar kwam in Australië een baankommissaris om het leven nadat hij getroffen werd door het wiel van een gecrashte bolide. Zeven andere omstaanders werden gewond. Van wie was de wagen waartoe dit wiel behoorde?

- D: Irvine
- E: Villeneuve
- F: Barrichello
- G: Vandenbossche

Vraag 8: Wat waren de vermoedelijke laatste woorden van Mohammed Atta voordat hij zich met zijn gekaapte American-Airlinesboeing op 11 september in één van de WTC-torens boorde?

- Q: "Banzai"
- R: "Allah Akhbar"
- S: "DHL- speed delivery"
- T: "Get a life"

Vraag 9: Hoe heet de Ieperse handelsrechter die moest oordelen over het gerechtelijk akkoord in de zaak Lernout en Hauspie?

- E: Handschoewerker
- F: Schumacher
- G: Willaert
- H: Bodson

FOKKE & SUKKE ZIJN AL HELEMAAL IN DE KERSTSFEER

<http://www.foksuk.nl>

Vraag 10: Waar bevinden zich de redaktielokalen van Veto?

- H: Blijde Inkomststraat 11
- I: Naamsestraat 32
- J: Oude Markt 13
- K: 's Meiersstraat 5

Vraag 11: Wat is de naam van de gewezen adjunct-kabinetsjef van minister van onderwijs Marleen Vanderpoorten, die ontslag moest nemen na beledigende uitspraken ten aanzien van ambtenaren?

- P: Dirk Van Damme
- Q: Noël Slangen
- R: Stephan Neetens
- S: Marc Luwel

Vraag 12: "Eind januari lijkt veel te vroeg voor een definitief examen, onder meer omdat de universitaire inrijperiode van nog te korte duur is." Wie schreef dit in 1997 in een brief aan de rector?

- A: Frans Lammertyn, koördinator onderwijsbeleid
- B: Chloé Heerman, gewezen voorzitter Loko-Kringraad
- C: Marleen Vanderpoorten, minister van onderwijs
- D: Louis Tobback, burgemeester van Leuven

Vraag 13: De Leuvense associatie is in academische kringen beter bekend als:

- L: Oosterlinck Industries NV
- M: de Kwal (Kwalitatieve associatie Leuven)
- N: Leuven Beuven
- O: AAV (Alliantie antivrijzinnigheid)

Vraag 14: Met welk politiek kopstuk had Veto tijdens deze jaargang nog géén interview?

- D: Eddy Boutmans
- E: prins Filip
- F: Luc Martens
- G: Louis Tobback

Vraag 15: Welk duo scheerde de afgelopen jaren hoge toppen op de Vlaamse teaterpodia?

- M: Dana Winner en Bart Kaëll
- N: Arne Sierens en Alain Platel
- O: Eddy Viagramaet en Frans Wolfertyn
- P: Raf en Ronny

De Veto-ploeg

FOKKE & SUKKE WORDEN MAAR WEEMOEDIG VAN KERST

Oplossing:

Veto verschijnt opnieuw op
11 februari 2002

Sukses met de examens!